

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

சிவமயம்.

சித்தவடமான்மியம்

காப்பு.

நீர மான்மதி வேணிய நேயமார்
சீர மான்மதிற் சித்த வடந்திய
மேர மான்மதி தேற்றுகென் றைங்கரப்
பேர மான்மதி யாப்பதம் பேணுவாம்.

(க)

வாழ்த்து.

வான்வ முங்குக மல்குக டல்வளந்
தான்வ முங்குக பூதிமுற் றாதன
மேன்வ முங்குக வேட சிவாகமந்
கோன்வ முங்கரு ணீதி குலாவுக.

(உ)

நூற்பயன்.

மண்ணு சித்த வடப்பெரு மான்மியஞ்
சொன்ன வுத்தமர் தேள்விசெய் தூயவர்
துன்னி கச்சுகந் துய்த்தனர் முற்றுமை
தன்னி டத்தரன் பூங்கழல் சார்வரால்.

(ஈ)

சித்தவாடமான்மியம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

ஆதிசிதம்பரேசர்.

பூமன் மாதவ னாதியர் போற்றிய
காமம் யாவுங் களிப்ப வளித்திருஞ்
சேம வாழ்வரு ளாதி சிதம்பர
நாம நாயகன் சேவடி நாடுவாம்.

(சு)

சிவகுமியம்மை.

நாம வல்லி மலர்ப்பதந் தாழ்ந்தவர்க்
கியாம வல்லின் மறைக்கு மிருண்மலர்
சேம வல்லி சிதைக்குஞ் சிவைசிவ
காம வல்லி யடிக்கம வங்கமே.

(சு)

வீரட்டேசுரர். வேறு.

கருநிலைய மங்கடந்துந் தொண்டரிப்போந் தருளுநிலை துல
ங்கப் போக்கு, வரவிலை கியுஞ்சித்த வடமடத்திற் கதிகை
பொரீஇ வந்தாங் கன்பு, தருநிலை வதியன்னை தனக்கருளிப்
புரமுவர் தமக்காங் கெய்தி, யருள்பெரிய வம்மைவிடத்
தமர்வீரட் டேசனடி யகத்துள் வைப்பாம்.

(சு)

நடேசர். வேறு.

அன்னை யாயுடீ சீந்தவ ளாருயிர்க்
கின்ன லந்தரம் கேன்றுகண் டின்புற

கடவள்வாழ்த்து.

௧௩

தன்ன ாந்தொழி னித்த நலிற்றிடு
மென்னை யாளுடை யான்கழ லேத்துவாம். (௭)

தகழிணைமூர்த்தி.

குரவ ரென்று குறிப்பவர் யாருந்தங்
குரவ னென்று குறிக்கு நலத்தினக்
குரவு பூண வடநிழல் கொண்டமர்
குரவ னுண்மலர்ச் சேவடி கூறுவாம். (௮)

கணேச சுப்பிரமணியர்கள்.

இளவ லின்புற வானனக் கீழ்ப்பவோர்
களப மாகிக் கடிதுசென் றுணையங்
வளவின் வல்லி வலிய வளைப்பவின்
புளம கிழந்த வொருவனை யுன்னுவாம். (௯)

வீரபத்திரர், வைரவர், நந்திகேசரர்.

தக்கன் மாமகஞ் சாய்ந்த தலைவனைச்
செக்கண் மான்மகன் சென்விரங் வையனை
முக்க ணைக்கைக் கயிலையின் முன்னமர்
மிக்க நந்தி விமலனைப் போற்றுவாம். (௧௦)

விண்டு, இலக்குமி, சரஸ்வதி, அகத்தியர்.

உலக விக்ரு மொருவ விநிதீதமர்
தலகில் செல்வ மனிக்கு மிறைவிநூற்

சு

சித்தவடமான்மியம்.

தலைகொள் பாரதி தண்டமிழ் தந்தருண்
மலய மாமுனி பாடும் வழுததுவாம். (கக)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார். வேறு.

ஆமுதுணர் வளிப்போ ரன்னை யத்தரே யவரே யீச, ணுமை
யவ, ரிருவே, றற்றிந், கோருரு, வாயும், வர்ம், நிமிர்வலத்
தமுது, சுட்டந், நிலையுணர்த் திளங்கோ லத்தோ, டெமைய
ருள் காழி வாழ்சே யிணையடிப் புணைபெற் றுவ்வாம். (கஉ)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

தொடர்வறத், தொடர்ந்து, சுத்தாத், துவிதவாட், வொன்றி
நல்லு, மடிமையென், ஞங்குங், காட்டற் கஞ்சனி கரமும்
பாசங், கடிபுழ, வார, ஞானக் கதிர்ப்படைக் கலமுங் கொ
ண்ட, விடையரு வன்பின் கோலத் திறைவனை யிறைஞ்சி
வாழ்வாம். (கங)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

சிவராச யோகச் செங்கோல் செந்நெறிச் செலுத்துஞ் செ
ங்கோ, றவராசச் செங்கோல் செண்டு தம்பிரான் றோழ
ரென்பேர், புவிராச மன்றற் கோலஞ் சிவன்றரப் பூண்ட
நாவற், கவிராசராச நம்பி கனைகழ னினைவிற் கொள்வாம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

கற்பன, வமையு மென்று கழற்யு மிடங்கைக் கொண்டே
தற்புரன் கைச்சாத் தென்று தனித்திரு வாச கத்தை, யற

பிரினைத் தெழுத்தெண் கண்டி வலங்கைக்கொண்டருளு மண்
ணல், சிற்ப்தகமல நாருருஞ் சென்னிவைத் தின்ன தீர்ப்பாம்.

சண்டேசுரர், அறுபத்துமூவர், நம்பியாண்டார்
நம்பிகள், சேககிழார். வேறு.

தம்பி ரான்பொற் சடைக்கொன்றைத தாரினோன்
பம்பு தொண்டத் தொகையமர் பண்பினோர்
நம்பி யாண்டாரே நம்பி யுலகெலா
மென்பொல் வாய்மைபெற் றுன்கழ லெண்ணுந்நாம். (க௬)

மெய்கண்டசிவாசாரியர். வேறு.

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ டெனுஞ்சுருதி
வாய்மைநிலை யாகமங் கிணிதவமே வலிதாகத்
தூயதிரு வெண்ணெய்நல்லூர்ச் சுவேடிவனப்பெருமாளென்
றாவருண் மெய்கண்டா னடிக்கமல முடிக்கணிவாம். (க௭)

அருணந்திசிவாசாரியர்.

அரியசக லாகமபண் டிதப்பெயரே யடுத்திருந்தும்
பெரியமலம் பிரியமலம் பெறவினவி மெய்கண்டான்
சிரியமல மலரடிக்கீழ் வீழ்ந்திறுகப் புற்றிநின்றே
தரியநிலை மேனிலைநந் தூயனடி யேபணிவாம். (க௮)

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர்.*

மறைஞான சம்பந்தம் வாய்ந்தமுமா பதிசிவீஷத்
மறைஞான சம்பந்தன் வாக்கினறச் சித்தாந்த
மறைஞான சம்பந்த மன்னருளேக் களித்தாண்ட
மறைஞான சம்பந்த மணியெழுடி மணியாழீம. (௧௯)

உமாபதிசிவாசாரியர்.

வையகமின் புறநின்ற மலரடியென் * நெமித்தாண்ட
செய்யதிரு வடியென்றுந் திருவருண்மாண் டெளிந்துலக
முய்யவருள் வாய்மலர்ந்தெ முறுகணறத் தெறுதணருட்
மெய்யவுமா பதியடிக தெய்யடிக டிதியாமே. (௨௦)

பட்டினத்தடிகள். வேறு.

காதற்ற லுசி வாச கந்நசை யெல்லா நீக்கத்
தீதற்ற தனிகிர் வாண தீக்கையாத திதர்ப ரங்கொண்
டேதற்ற துறவுக் காணி யெனவமர்ந் திரவு கங்குற் [வாம்
போதற்ற நிலைகொள் வெண்காட்டடிகடான் போற்றி வாழ்

சித்தவடஞ்சார்ந்து திருவருள்பெற்றோர். வேறு

திருவமிசு சித்தவட மாநகர்புக காதி சிதம்பரநா யகன்பு
னஞ் சேர்ந் தருணிலைபெற் றவரெம், பெரியர்திரு நாவரசு
திலகவ் தியிவனாப் பெற்றுயரும் புகழனார் மாதினியார் டே
ணும், பொருவில்புக ழ்ப்புதி வன்றொண்டர் திருவைப் ப்ண

*உம்மை தொக்கது.

ஈதிருமால் கருடனாகத் தியமுனிவன் வானில், வருமதியிற்
திரன்றன்து னைதிதிரு வாளர் மாணிலைமை பேணிந்தம் வரு
த்தததல்செய்திவாம். (௨௨)

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

ஆசுத்திருவிருத்தம். ௨௨.

பாயிரம்.

திருவருனால் வெள்ளிபத்தி, திருநயிலைக் கெழுதுகுலநெ
ய்வநம்பி, மருவுறுநாட் டாழ்வரையின் மாணவமா முனிவர்
குழா மருங்கு குழை, தருமுபமன் றியபகவான் சைவநா
லெறித்தோதிச் சாருங் காலைப், பெருகொளியொன் றெதி
தோன்றப் பேரன்பே யுருவாயப் பெரியோ னுங்கே. (௧)

திருத்தகுமவ் வொளிதோன்றுந் திசைநோக்கித் துண்ணெ
னமேற் செங்கை கூம்பக், கருதொருமித் தெழுந்தன்பு
தனிந்தொழுகா னந்தவெள்ளக் கண்ணீர் ஈரரி, பெருந்தெ
தின் றருளினனப்பெறல்நாற் புதநோக்கிப் பெருந்த வத்
தோ, ரருத்திமிக வுடனெழுந்தவ் வாசான்பொற் கடிக்கமல
வடிக்கட் டாழ்ந்தே. (௨)

ஈமையுடையா யருட்கோல்த் தெரிதூட்டையா யுடையா
திலங்கும் வேணி, நமையுடையான் றனையன்றி நாளுடை

யார யாவரையு நாடா வுள்ளத், தமையுடையார் கமை
டையா யருளுடையாய் தெருளுடையா யவ்வா லின்பக்
கமையுடையாய் முமையுடையாய் கண்ணுடையாய் விண்ணு
டையார் கருதும் வாழ்வே. (௩)

எவவுலகு மீடேற விவ்வுலகம் பீடேற விஷங்குஞ் சோழந்
தெய்விகமா நாடேறச் சீவரெலாம் விடேறச் சிறுசு பேச்சன்
தீவ்வியவைந் தொழினடனஞ் செய்தருளத் தானிபனாய்
தேசமெல்லா, முய்வுதரும் புனிமுனிசெ யொளிர் தவழே
யுருவாகி யுதித்த தோன்றல். (௪)

போதில்வரு தாதைதரு புத்திரனும் வசிட்டமுனி பொருந்
லாவ, 'மாதருற வெடுத்தணைதது மகிழ்மருகா முருகாவப்
மாத வன்பாங், கோதுறுவான் பசுப்பாலுண் னெப்பழக்கத்
தாற்றாதை யுடசத் தப்பா, லாதரமுற் றறனனிப்பு வருட்க
டலே பார்கடலா வருந்து மெந்தாய். (௫)

வேறு.

சம்புவி னடிப்போ தல்லாற் றடக்கைகூம் புதலவே மெங்கு
மெம்பிரா னின்க ணின்றே யீண்டெ முந் திருகை கூப்பி
யன்புரு வாகி நின்ற யற்புத மிதென்கொ லைய
நம்புமெஞ் சங்கை நீங்க நவில்கென நமந்தார் மீட்டும். (௬)

அதுதிருச் செவிக்கொண் டெம்மை யாளுடை முனிவாகே
மான், முதுவுண் ரன் பி னைநண் முனிவரர் கேட்பவோதும்

பாயிரம்.

விதுமுடி யவனே தானும் விமலவன் றெண்ட வாழ்வின், கி.
திவிர்பொழுகையை பப்போது மெழுச்சியிவ்ளியின் றேற்றடி
 அனைவன் றெண்ட நாமத் தருமணி யெம்மா லேனை
 முனிவரா. லயன்மா லாதி முதல்வரா லுருத்தி ராதி, புனி,
 ரா லெவர்க ளாலும் பொற்கழல் பணிந்து போற்றிந், தை
 முத்தர் பொருடென் றோதுந் சக்துவ முணர்ந்த நெஞ்சப
 எவ்வகைத் தடையி னாலு மிடாகொளத நாழ்க்கு மோநே
 செவ்விதி னோடி யன்னோன் திருவடி கிழற்றி னேத்த
 திவ்விடை யுட லந் தானே யெழுந்து கை குவிந்து கின்ற
 கவ்வியற் கார்த றோ ரிற் கரும்பொன்சேட் டித்தல் போல். (

உம்மைநற் தவப்பெ றென்கோ வொன்றியே நிரந்த ரஞ்செ
 யிம்மைநற் தவப்பெ றென்கோ வித்தி ராயன்மால் வாறோர்
 செம்மைமா முனிவா குழந்து சேவிப்ப வெண்க ளிற்றி, செ
 ம்மையா ணம்பி போது மெழுச்சிநீர் காணப பெற்றோம். (

என்றிவை யருளிச் செய்ய விருந்த வச் செல்வர் யாரு
 மன்றுளத தார்வங் கூர வடிக்கடி யிறைஞ்சி யெந்தாய்
 நன்றுட லெதித்த டோறு நயந்தன மனைய நம்பி
 தன்றணிப் புகழே யன்றோ தக்கது கேள்விச் சென்றார். (கக

பின்னரு மடியிற் றுழந்து பேசுவா னாய கின்வாக்
 கின்னிது காறுங் கூறு மிறைவன்மான் மியங்க ளெல்லாம்
 பன்னுமோ ருடலே யிர்தப் பரமன்மான் மியமே யான்மா
 வுன்னுயி ருடன்சேர்ந் தன்றி யுடறணித் துறுவ துண்டே

ஆதலா லுயிரே யாகு மத்தகு மான்மி யத்தை
யோதலா லடியே முய்ய வுரைத்தருள் செய்க ணீவ்ய
வீதலால் வேட்கை யாது மின்மெமக் கென்றோ ன்னோர்.
காதலான் மார்த்த மென்றே கடைப்பிடித் துலகு முய்வான்

தீக்கையின் றியற்றும் பூரை செபங்கணிப் பல்மென் றோர்ந்த
வேக்கமிக் கடைந்த கண்ணற் கிணையடி சென்னி சூட்டி.
யாட்கொளீஇச் சைவ தீக்கை யளித்தரு ளண்ண னம்பி
தாட்கடிக்க கமலப் போது உன்றிரு முடியிற் சூடி. (கச)

திருவுள்ளம் வாய்மை நிடைத் திறந்தினக் துணிதா னந்தப்
பெருவெள்ளத் துள்ளு லாவப் பேருல கெல்லாஞ் செய்த
பொருவெள்ள லருந்த வத்தாற் புனிதவன் றெண்ட நாமத்
தொருவன் னல் சரித வாய்மை யுண்மலர் துரைப்பதானான்.

அத்திரு நம்பி யாரு ரண்ணன்மான் மியஞ்சொல் காலைச்,
சுததமாண் டமிடிக் கொண்டத் தொகையுவந் தனைய நம்பி,
பததியி னாரு நின்கட் பகர்ந்தமை யுரைப்பக் கேட்டோ, நித்
தொகைத் தொண்டர் யாவ ரியம்புகென் றிறைஞ்சி னாரால்.

அவர்திருந் தொண்டெ லாமு மடை வினி லருளிச் செய்தே,
தவர்பூடி யடிகள் சூடுந் தம்பிரான் றேழர் வேழ, மிவருபு
கயிலைக் கேகு மிருஞ்செய லீற்றிற் போற்றிப், புவனமுற்
றய்யும் வாய்மைப் பனிதமாண் சரிநஞ்சொ ன்னான். (கௌ)

வேறு.

விரிதருமிச் சந்தையம் விளம்புபமன் னியுபத்த விலாச மெ
ன்போர், மருவுமிஃ தன்றியுந்தென் மலயமுனியுங்காதல் வச
னாய்த் தற்கூழ், திருமுனிவர்க் கோதியகத் தியபத்த விலாச
மென்றோர் தெருணு நந்தா, னருள்சிவமே தாமாமிவ் லை
யர்தரு மிருநூலு மகில மெங்கும். (க௭)

பொருவில்கிவ புராணசிர பூடணமாய் விளங்கிடவும் பொ
ருப்பி லன்னைக், கொருமையுறச் சிவபெருமா னுபதேச ரக
சியத்து. முந்த வாய்மை, தருசரித மருளினைத் தகைநோ
க்கி னுண்ணத்வு சாருழில்லார், வருமெனைய புராணதிவகை
நூல்போர் விதுவுமிரு மாத வத்தோர். (க௯)

தாமுரைசெய் புராணமலாற் தனிமுதலாம் பசுபதிவா சக
மோவென்றிங், காமருள்கூ ராதுவே தாகமம்போற் சிரமே
ற்கொண்ட கில மெல்லா, மேமுறவே திருவுளங்கொண்டிசை
த்தருளி னான்பரம மென்ப தல்லா, னாமுணரு கிபமென்றோ
காட்டுறுமிந் நூன்முன்று நவிலுங் காலை. (உ௦)

வடமொழியிற் சிரமணியர் வயங்குறத்தென் றமிழ்நாட்டின்
மாத ! வத்தாம், படரொளிகூழ் ! சிற்சபையிற் பரன்சேக்கி
ழார்க்கருளிப் பரம வானின், றுடனுலகெ லாமெனுஞ்சொ
லுரைநூன்முற் றுறுங்காறு மோவா வேரசைத், தொடர்வு
றமா மணியொலிபோற் றாய்தனித்தநீ நூன்முழுதுஞ்சொல்
வித் தானால். (உ௧)

அத்தகுநா நன்பெயரா லருட்கலைக னெவற்றனுமிக் கதிக
மென்றே, யெத்தகையோ ரும்புகழ் வியற்பெரிய புராண
மென விலங்கு மீதி, னத்தருள்கூர் வாசீசன் நம்பியிவர் புரா
ணத்தினடைபெற் றோங்குஞ், சித்தவட மான்மியமித் திரு
ப்புகழைத் தனித்தெமித்தோர் தென்னூலாக்கி. ' (உஉ.)

நீதருகென் மத்தலத்தி னிகழ்வாசன் சிவநேச னிகம தே
சன், மாதவனப் பூதிசூல மரபினன்கங் காதரப்பேர் மறை
யோன் மைந்த, னேதமிழ்சீ ரர்த்தநா ரீசரசன் மாவென்ன
வியம்பு நாமன், மேதகுரைட் டிகப்பிரம சரியநிலை நிற்கின்
றான் விளம்பி னானல். (உஉ.)

வேறு.

இவ்வுரை தருநீ யிவ்வா றியற்றுதி பென்ன வேவிச்
செய்வித்தா னொருவ னன்னான் சீர்த்திவல் லுநரிங் காட்
யவ்விதை பெயரோ வென்னி லம்பல வாண நாமத
'திவ்விய நாவ லானன் சிவத்துவம் பழுத்த சீலன். (உஉ.)

என்னையா ரருள்வி லாசத் தியைத்திரண் டற்ற வின்ப
மெய்நிலைக் கேது வாய மெய்கண்ட சுருதி வாய்மை
தன்னிலை யிலங்கக் காட்டுஞ் சதுரனின் கவனே யாரு
மிந்நிலைக் கேவு கர்த்தா யான்வினை முதலொன் றல்லேன்.()

ஆன்னையர் பிதாக்கன் பார மாமொன்று காட்டித் தூக்கு
கென்னிலங் குழந்தொ னாம விளஞ்சிறு ரிணைய வாற்றார்

முன்னஃ துடனாய்த் தாமே முடிப்பதிவ் வுலகிற் கண்டாம்
சின்னையேடுமக்கிந்நூல்செய்பெற்றியிற்றடையொன்றம்ம.

வேறு.

இச்சித்த வெலாமளிக்கு மிச்சித்த வடமகிமை யினை * மாக்
காதை, நச்சித்தஃ வாபமலர்ந்த நாவையர்சீர்ச் சேவையர்
கோ நயந்து பல்வே, றுச்சித்ததம் பொருள்விரிய வுரைதொ
குத்த வகைவிளங்க வுணர்வின் மேலு, மச்சித்த மகிழ்ந்த
ருந்ரு மண்ணல்கழ லெண்ணியடிக் கடிதாழ்ந்தேத்தி. (௨௭)

சொன்னதனி! மாக்கதையிற் , ரொகுத்தசில , விரித்தும்விரி
தொகுத்து மேலு, நன்னருப தேசகாண் டம்முதலு வினு
மிந்த நகர்முன் னாகப, பன்னுமுனைப பாடிநகாப பண்டிளசா
கனவிகிதப் பகுப்பி னுள்ளு, மிந்நகாமாண் புண்ணாவோர்ந்
தெடுத்திமொரு காதையென விசைத்தது னேனால. (௨௮)

* மாக்காதை, - பெரியபுராணம்.

பாயிரமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௫௦.

சித்தவடச்சருக்கம்.

திருமாதமரு மணிமார்பன் சென்று காணாத் திருவடிக, நெரு
ருவா தொளிரு முளக்கமலத் தூறுவர் குழாங்க டமைப்பி
ர்த்தென், பெருமந்னுபமன் னியபகவான் டிறங்குஞ் சித்த
வடச்சருக்கம், னருள்வாய் மையினு ந்நியிலகெ லர்ம்பன்
முறைபார்த் தன்புருவாய். (க)

உள்ள படிபே ரானந்த வுத்தி மூழ்கி மெய்த்தொண்டர், வந்
ளன் மணிபே ரன்பமுது மகிக்கு மிறைபே ரருள முதுந், தெ
ள்ளு முணர்வாம் வாயிராத் திடபத் திமைத்தே ம்லர்க்கரத்
தா, ல்லி யன் னி நுகர்ந்துநுகர் தளவாக் களிகூர்ந்ததுப
யமாய். (உ)

சைவ தீர்க்கைச் சிவநியமச் சார்பினோர்க்குச் சாற்றுதுமிவ்
முய்வைத் தருது லெனுமார்வ முந்த வெளிவந் துணாப்பள
வே, நெய்வைத் தழவி னெஞ்சருக நிகழ்கம் ப்லையுங் கண்ணீ
ருந், தெய்வத் தனிநாத் தழுதழுப்புந் திருவாய் குழறுமொ
ழிவாய்ப்பும். (ஈ)

இன்ன வகைபற் பலகுணனு மியல்பி னளிக்கு மியற்றாகப்,
பன்னு மாண்டா டையமைகளின், பான்ஹம் திருத்தொண்
டின்பகுதி, மன்னு மன்பின் வகைக்கெயல்கள் வழங்கு மரு
ளின் ஞெகைவிக, ன்ன ன் வற்றி னியல்பாய வருமை பெ
ருமை பாராட்டி. (சு)

திருமாண் சைவ மரபிலங்கச் செப்பற் கருஞ்சம் பிரதாயம்,
பெருமாண் டனிப்பே டுரன்பொழுகப் பேணி யுரைவாக்கிய
வகையுள், வருபுண் பொருளின் திருநயங்கண் மற்றுமொ
ஞ்ஞக்கே தொகுத்துலகுக், கருண்மா மூல பண்டாரமாக வரு
ட்சேக் கிழார்பெருமான். (ரு)

வேறு:-

அருளிய பெரிய புராணத்து ளிலங்கு மரும்பொருட் பகு
திக ணைக்கித், தெருளிய விரிய லுரைத்தரு ணைனஞ் சேக்
ழார்க் கெளிநலா லேனைப், பொருளியன் மனத்தி னரிபிர
மாத் புலவர்க்கு மரிதெனப் புகன்று, கருளியல் கடந்த
வுமாபதி சிவமே கழறிவற் புறுத்திநிமென்றால். (சு)

ஏழைநா யடியே னறவொரு சிறிது மில்லவ னல்லவ ரிட
ஞ்சே, ஈழையோ நிலைபெற் துயவுமொட் டாத வுறுவினைச்
சிறியனென் றலபல், பீழையேன் வழியென் றொழிவுறு குறி
யிற் பெரி துவந் திறங்கியாழ் பேதை, காழையோமனனு மெ
ன்செய்கேன் பெரியர் கட்நிறை மறைதரு கனமும். (௭)

புலவரிங் கிவன்செய் தூல்பல வழுக்கன் பொதிந்ததென்
றால்வரு வனவும், பலனுறந் தூங்கி முன்னது கனஞ்செய்
பான்மையாற் பரவைகோ னாதி, நலருப மனியர் சேக்கிழா
ராத்நாயகர் சேயடி நளினந், தலைமீசை யடியேன் தரித்
தொரு வாறு சாற்றுவான் றொடங்கினை னம்ம. (அ)

நால்வர்பொன் பாடல் பெறுதிருத் தலஞ்சேர் நாடுமூ வேந்
தர்பே ராதி, யாலவரு நாடா மவைசன் பூ மகட் கோ ராரத
தின் சூழ்மணி யாக, மேல்வரு நடுநா யகமணி யாகி விரவி
யன் மேன்மையை விராக்குஞ், சால்வரு தன்பே ரிடுகுறி
யளவிற் தகவுணர்த் திடுநடு நாடு. (க௯)

நவிலுமிந் நாட்டித் திருமுனைப் பாடி நாடத னுள்ளொளி
யாகித், திவருமா சபய குரவார்நால் வோருந் திருவவ தார
ரஞ்செய் திடமா, தவமுறு நாடோர் மூன்றிரண் டொஸ்
வோர் தலைவரைத் தந்ததிந் நாடே, யவர்தமி விருவ ரவத
ரித் திடச்செ யருந்தவம் புரிந்தநா ரளபபார். (௩௦)

இன்னநன் னாட்டித் கண்ணுதற் பரன்வீற் திருந்தரு டலம்
பல விவற்றுண், மன்னுமேழ் சிறந்த விவற்றினுட் சித்தவட
மெனுந் தடநகர் வயங்கு, மன்மை நாநகர் கிழக்கிருகரோ
சுத் தளவினி லதிகைமா நகரந், தென்னுல கணிமை நிறை
புன்ற கெடிலச் சிறப்புயர் சீவமா நதியே. (க௧)

அணியதென் மேற்கோர கடிகையி லெம்மை யாளுடை
யரசவ தரித்த, கணிதிரு வாழார் நிருதியி லாறு கடிகையி
லெம்மையா ளுடைய, மணிதிரு நம்பி யவதரித் தருண வத்
திரு நகரநேர் மேற்கோர, குணிசெய்கா வதத்திற் திருவெ
ண்ணெய் நல்லூர் குலவுகாற மிசையிலோர் கடிகை. (௧௨)

தனின்மணம் வந்த தருதிருப் புத்தூர் சாற்றுநேர் வடக்கிரு
கடிகை, யினில்வரு பெண்ணை நதிதிருத் துறையு ரெனுந்

திருத் தலங்களோ ராறும், வினவுமா றிரண்டுஞ் சூழ்வுற் நா
ப்பண் வீற்றிருந் தருளுமே வினைய, புனிதமான் சித்த வட
ப்பெருந் தலத்தின் பொற்பெனம் புகலுதம் கெளிதோ. ()

தெருளுந் ஷேடில மார்தி நிருதி திசையில்வாழ் நாவலூர்த்
தென்பால், வருநர சிங்க முனையரெம் மடிகள் வன்றெண்
டர் தலைமடு வாக்கொண், டருளர சமர்மா ளிகைவட பாற்
சென் றத்திரு நாவலூர்க் கீழ்பாற், திருமியுத் தரவா கினியி
ளேர் கடிகை சென்றுபின் பூர்வத்திற் செலுமால். (௧௪)

பெண்ணைமா நதிதா னந்தியெம் பெருமான் பெருவரைப் பிற
ந்நவன் பதத்தவ், வண்ணமன் பாதோற் பவைபினு கினிமு
ளரும்பெயர் புனைந்துபா வனமா, யெண்ணுல சூயப்போந்
தலைபுருந் தின்புற் றிலங்குமா லிந்ததி யிரண்டும், வண்ண
மார் சித்த வடத்திருந் தரள வடத்திரு பாலினும் வயங்கும்.

இத்திரு நகர்க்கோ ரின்னுயி ராகி யிலங்குமா லெம்மையா
ளீச, வத்திரு நடமுன் காட்டிலேவட் டமரு மன்பினர்க் கின்
பவீ டருளுஞ், சித்திரு நிபத்தாற் றரித்தரு ளாதி சிதம்பரே
சுத்திரு வருண, மத்திரு மூர்த்தி யாய்ச்சிவ காம வல்லியோ
டமர்ந்தருள் கோயில். (௧௫)

இதமரு ளாதி சிதம்பர நாத விலங்கமேன் முகத்திருந் தரு
ளக், சுதியுயிர் பெற்றேந் காண்டகு தருத்தோ கவினிகை யறா
துகாண் விருப்போ, பதியலாற் பரமேற் பாவையர் பார்க்கப்
படாதெனப் பரிற்றிடு பண்போ, முதசிவ காம வல்லியூர்
வாபி முகத்தமர்ந் தருளுமக் கோயில். (௧௬)

தன்னரு ளடைந்தார் தனையொரு வாமம் சார்தனீர் காட
 ஸ்ரீ நகையப், பொன்னிற பாலிந் தறவன்புள் சீநாசி புகழ்.
 னார் மாதினி யாரோ, டென்னையா ளரசுநம்பியப் பூதி யின்ன
 வர் விம்பமோ டென்றும், பன்னுறு பரிவா ரீங்கன் குழ்வுற
 வெம் பரமன்வீற் றிருக்குமக் கோயில். (௧௮)

இத்தனி யதனு ளீசமா திரத்தி லெழுவளிச் சூலைநோய்
 தீர்த்த, வுத்தம தீர்த்தங் கூபரீர் வடிவா யுள்ளதொன் றத
 னையா ருரைப்பார், பெரத்திய மலநோய் தீர்த்திமம் வாய்மை
 புலனுறக் காண்பரி தேனு, மெத்திற நோயு முழுந்தமிழ் புன
 லா விரித்தனோர் காணலா ின்றும். (௧௯)

பரவுடிக் கோயிற் புறத்தபி முகமாம் பச்சிம் துவாரத்தின்
 வலப்பாற், திருமடந் திலக வதிமட மெனும்பேர் திகழ்வுற
 வுலகெலாஞ் சிறக்கு, மருவரு ன்ருவா கீசர்க்குத் திலக வதி
 திரு மந்திர நீரோ, டருளற னல்கி யருளிட னென்றா லன்
 னதன் மகிமையா ரறைவார. (௨௦)

திருமட மிதன்பா லொருவடம் வடபாற் திகழ்மீ தரும
 றைச் சிரமோ, வெருமடங் கடிந்தா ருள்ளமோ சுத்த வித்
 தியா நிலயமோ பரம, குருமணி யெல்லாம் வல்லமா சித்த
 குலமணி வீற்றிருந் தருள, மருமணி யதன்பாற சனகர்முன்
 னாய வருட்சிவ சித்தராங் கமர்வார். (௨௧)

அன்னமா சித்தர் தருதிரு வருள்வேட் டளவிலாச் சித்தர்வந்
 தமர்வா, ரிந்நிழ லிவநவ னடிநீழ லென்பார் யாந்திருக் கை

லேகின் றேகு, நன்னெறி மலயக் கிடையினைப் பாற்று. நறு
நிழ லீதென்ன நயப்பார், துன்னியிவ் வகைபல் சித்தர்கள்
குழத் துணையிலவ் வடதருத் துலங்கும். (உஉ)

மரபிதனாவித் திருநகர் சித்த வடமெனும்பெயர்பெறு மாறு,
மரியிடு வனத்திற் பிருந்தையென் படலை யதிம்புரன் பெரு
மய தலிர்ப்பான், திருவுமை யடிதாழ்ந் தருச்சனை செயமா
தேலுன்மா தேனியோ டவட்குப், பிரசன்ன மாகி மான்ம
ணந் தரலாம் பிரசன்ன விலக்குமி புரமாம். (உங)

இத்தகு சித்த வடப்பெருந் தலயிவ் விருநிலச் சேமவைப்
பாமிவ், வுத்தம நாம முரைப்பினு முதவு முன்னரும் பன்
னல மென்றும், பத்தியின் வசிப்பார் பலனெவ ருரைப்பார்
பரணம ரத்திருத் தனிரேர், வைத்தமா மறுகி னாதிசை வப்
பேர் மறைக்குலச் செல்வமா ளிகைகள். (உச)

ஏனைநால் வருணத் தின்னற நெறிகின் தின்னருண் மன்னு
மா செல்வ, மேனிறை குடிகள் செறிமறு காதி விழுப்பொ
ருட் பெருக்கினின் வினைவை, யானுரை செய்யுமா நெங்க
னஞ் சித்யே வியற்பெரும் புலவர்க்கு மரிதே, னானில முய
ப்போர் தருளும்வா கீசர் நலஞ்சிறி தறிந்தவா நவில்வேன்.

சித்தவடச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆசத்திருவிருத்தம். எடு.

வாழ்ச்சருக்கம்.

திருவார் கைலை மால்வரையிற் திகழு மபர சில்கை, வரு
ளே யுருவா யமர்ந்தோர்பாங் கருநான் மறைநீண் மந்தணங்
கள், சிரமாண் பொருள்க ளவைவடி த்துத தெளிக்குஞ் சைவ,
சிந்தாந்தப, பெருமாண் டொணுகநூல் வகைவிரீ தூற் பெரு
மை யாதி யெல்லாழ்மம். (க)

அன்பு பொருகப் பன்முறைவீவட் டடிதாழ்ந் திறைஞகம்
பெருமுனிவா, முன்பு மலர முகமகமு மொழியு மலர வெ
டுகத்தாதித், தன்பொ னருளாற் சீவன்முத்தத தனிமெய்ஞ்
ஞர்ன சிவையாகி, யின்ப முறவீற் திருந்தருளு மெல்லா
வுலகு மீட்டற. (உ)

இம்மா முனிவன் திருப்பெயர்வா கீச முனியென் றெவ்வு
லகு, மெம்மா தவரு மகாமதுவென் றியம்பித துதிக்கு மிய
ற்றுமா, லம்மா முனிவா பெருமானா ரணைய திருமா ம்லையின்
கட்டடம்மா தரவாற் சிவகியமத தலைகின் றொழுகிச்சாருநான்.

ஆறி சூழு மிலங்கைநகர்க் கதிப னவுணர் பற்பலரும், வாழி
வாழி யெனநாளும் வணங்கிக் குறிப்பின் வழியொழுக, வேழு
தலமு மாணசெல வெதிரொன் றிலாத வரசியற்றுஞ், சூழு
மவன்சீர் வான்மீகி சொல்லான் வல்லா னல்லோமே. (ச)

வடமா ம்றையை வடித்ததமிழ் மறையு மிலக்கத் திராயிர
மாந், திடனார் பதிகந் தொறுமிவன்பேர் திகழு வுரைக்கும்

பெரும்பாதுந், தடமீ தலது ரீசர்ப்பேர் சூற்று மிவன்பே
ரீற்றிலமைத், துடனா வுலாப்ப வெனிவெளிதோ வுவிஞ்ச
ரளக்குந் திறனம்ம. (ந)

•நிகரி லாற்ற லளப்பில்பல கிதியின் பெருக்க முதலெவ்ந்துந்,
திகழு மிதுபோற் பலகலையின் மேர்ச்சி திருநான் மண்டபல்
காற், பகரு முணர்ச்சி யிவற்றினுமா பதியே பதிநா மடிமை
யெனத், தகவோர்ந் துறைத்த லப்பரமன் குட்கே பொது
நீத் துற்றுமபத்தி. (சு)

இதனா லவன்ற னருட்குறிக்காற் றிடைய முத சிவபூசை,
முதலாம் புனித சிவகியம முழுது முடையோ னிவனுளந்
தன், பதனாற் சிவமே யருளுரு கொண் டகில சீவ தயாநிதி
யாய்ப், பதமே தரவீற் றிருந்தருளும் பரம சிவமா தலமெ
வைக்கும. (எ)

தானோ ருயிரா யண்டமெலாந் தன்பே பொ ளியால் விளக்கு
வதா, யானா திலகும் பெருஞ்சிறப்பிற் றுமென் றருமைக்
திருக்கைலை, மேனேர் காதல் பிடித்தீர்ப்ப வேட்கை வசனா
பூக்கமுடன், போனான் றிருமு னங்கமலன் பொற்றாள்
வணங்கப் பெற்றானால். (அ)

பெற்றங்கடவும் பரமனாருள் பெற்றங் கரிதிற் பிரிந்தனைய
வீற்றங் கமல மலைவளங்கள் விரிபல் லிடங்க டொறுந்தோலு
முற்றங் கணனா ருள்காட்டி வுள்ளத் துவகைவெள்ளா முறக்
குற்றங் கடியும் பேரன்பாற் குறித்தி நோக்கி வருகின்றன்.

வேறு.

நாற்பது கோடி யோசனைத்தித னுயர் மென்ப
பாற்பகு மிருபான் கோடி பரவுமீவ் வகல மென்ப
வேற்பதோ வம்ம பன்னு ளெண்ணினு மினைய வெற்றின்
மேற்பொலி சிகர வீட்ட வளக்கமு மளக்கொ ணுவே. (௧௦)

என்கினைத் திறும்பு தெய்தி யிவ்வரை யுச்சி யின்க
ணனகமா யொருபான் கோடி யளவையோ சனையுயர்ச்சி [த்
யினின்மரைப் பொருட்டா காரத் தியைந்தொளிர் பதுமராச
தனிமணி மயமா யாங்கோர் சிருங்கமன் தயங்கல் கண்டான்.

அன்னத னுச்சி யின்னோர் கோடியோ சனைய கன்மேயின்னு
யிர் போன்றி லங்கு மெழிற்றிருச் செம்பொற் கோயில், பொ
ன்னின் மா மதில்க றொன்பான் புனைமணி யினத்தொவ்வொ
ன்றா, னன்னரா வரண மொன்பா னுற்றிசைக் கோபுரங்கள்.

ஆவர ணங்க ளாதி யகலிட வகையி னைங்கைத், தேவிளஞ்
சேய்முன் னோர்தஞ் செறிபரி வார மாதி, மேவியற் சிறப்பி
னோமி வீற்றிருந் தருளு மேன்மை, மாவெழின் மணிப்பொற்
கோயில் வகையெலா மிலங்கக் கண்டான். (௧௩)

ஆரியய னாதி வானோ ரவலமின் றியலு மாதம், புரிதொ
ழின் முறைசொற் றெம்மான் பொன்னருள் பெறவுட் செ
ல்வா, னினாசிரை நமந்து வேண்ட நோதரா தரந்தெ ரிந்து,
மரபினுட் புருத்து நந்தி மண்டப யுகிமை கண்டான். (௧௪)

வரஷீபோக்குடைய சீவ வகையுண்மா லயன்முன் னோர்தும்
பொருஞெர்டி யினத்து னேறு புகழ்க்கொடியரசாம்வாய்மை
தெருளடை யில்பே ராலுந் தேற்றுசீ ரோற்று நாமத், தொரு
மணித் துசும்க் கோயி லொளிர்திரு முன்றில் கண்டான்.

மணிமயத் தளவாத் தம்ப மண்டப வகைக னோர்பா, லணி
ய்ணி முனிவர் கூட்டத் தரவொலி யொருபா லைந்தென், நெ
ணிவிரி கருவி யீட்டத் தின்னிசை யொருபா னூலிற், கணி
தரு மியமீ ரொன்பான் கனையொலி யொருபாற் கண்டான்.

உருத்திர மகளி ராட லொத்திசை பாட லோர்பாற், பெரு
த்தெழு நெருக்கொ துக்கும் பிரம்பொலி யொருபாற் நெ
ய்வ, கிருத்தீம சால மன்ன கிளர்பெருந் தலைவ ரோர்பாற்,
ந்ருத்தகு முருத்தி ராதி தேவசா லங்க னோர்பால். (௧௭)

இவ்வகை போலப் பல்வே றிசைப்பருங் குழாங்க ளாங்க
னெவ்வொரு பாலிற் குழ வும்பன்மா முகத்தன் செவ்வே
டெவ்வடு காரி வேள்வி சிதைத்தமா வீர னாதி
திவ்வியர் சந்நி தானத் திருக்குறிப் பருண டாத்த. (௧௮)

அரிமணித் தவிசி னெம்மை யாளுடை யீச னோர்பாற்
ந்ருவரு ளமுதத் திங்கட் டிருமுக மீன நோக்கிற்
புரிபர வபரஞானப் புணர்முலை வணர்ம ருங்குற்
கிரிசைவீற்றிருப்ப மேவுங்கொ ரருட்கொ லுநேர்கண்டான்.

அக்கொலு வீற்றி ருக்கு மணிமணிச் செம்பொற், கோயி,
லெக்கவி வல்லோ ராலு மெண்ணிலாக் கற்ப காலந், தொக்

குலா செயினு மங்கத் தொகுதியு மளக்க லாகாத், தக்க தொல் சிறப்பிற் றென்னுந் தன்மைகண் டி றும்பூ ஆற்றான். தத்தம வுத்தி யோகத் தனித்தொழி ல் றுளா ளீங்கி, முத்தி வேட் டயனார் பல்லோர் முகுந்தர்பற் பலர்மால் பல்லோர்; வித்தகர் குழாஞ்சூழ்ந் தேத்த விளங்குசண் டேசநாமத், துத் தமன் மணிப்பொற்கோயிலொளிசெய்வைபுவுநேர்கண்டான் இன்னன பஸ்சி¹றப்பி² னெம்பிரான் செம்பொற் கோயின், மன்னிய சென்னி முன்சொன் மாணிக்க சிருங்க மொன் றின், நன்னடி முடிமேற், கொண்டு ததைநினைச் சிகரசி சூழ, லன்னதன் கீழ் தன்கீழாய்விரி யளப்பில் சூழல். (உஉ) ஒன்றினுக் கொன்று கீழ்க்கீழொருபதின் மடங்கு மிக்கு, நின்றொரோர் சூழ லொவ்வோர் நிழன்மணி யயத்த வாசித், துன்மெழில் கண்டான் மற்றுந் தொல்சிறப் பெல்லாங் கண் டான், குன்றிது காணப் பெற்றேன் கோதின்மா துவப்பே றுற்றேன். (உ௩)

என்றுரைத் தார்வங் கூர வேத்துமக் கோத்தி ரத்தி னின்றுசெல் பிரிவாற் றானப் நியதியி னானும் போந்திக் குன்றக மிறைஞ்சு கென்னக் குறித்தொரு வாற்றி னேகித் தன்றனி நகரம் புக்கான் றறுகண்வா ளரக்கர் கோமான். () நாடொறு மெண்ணி யாங்கு நண்ணியக் கயிலை போற்றி நீதென் பதியின் மீளு நியதிய னொருநா ளிந்தக் கோடியர் வரையி னானங் குறுகியா முழப்பதென்னே மாடுறப் பெயர்த்தெ தெத்தெம் வளநகர் வைத்து மென்னு. ()

ஆண்டிவந்த துணிந்தா னந்தோ வநுளினு ளடங்கி யாதும்
யாண்டிந்ஞ் செயலி னாகா தென்றுதாழ்ந் துண்மையோரீந்து
காண்டகீ பெரியர் தாழுங் காட்டிடக் காண்ப ராகித்
கோண்டந் து கண்ண ரக்கன் குறித்தவி திலும்பு தாமே. (௨௬)

சருத்தது கொண்ட சால கடங்கட னிருபான் றிண்டோ,
ஞரத்தசைத் திடவவ் வோங்க லுச்சியங் குவட்டுக் கோயி,
வெருத்தன்மெய் யிடத்தெ மன்னை யுலகினிற் பெண்மை
தேற்று, மருத்தியி னஞ்சி னுள்பேரீன் மண்ணலை யணைத்துக்
கொண்டாள். (௨௭)

வேறு.

அன்ன காலையெம் பிரான்மணித் தவிசமர்ந் தாங்கே
யுன்னு சேவடிப் பெருவிர னுதிசிறி தூன்றத்
தன்ன தோனெரிந் தலறுபு தாழ்வரை யடிக்கீ
ழின்னல் கூர்ந்துரோ தனித்திரா வணப்பெய ரிசைந்தான்.

அரக்க னாண்டமு மொலிதிருச் செவிபுக வாங்கே
புரக்க மாதவர்க் கருணைறி புந்நலுஹிற் றிருக்கும்
வரக்க வின்செய் வாகீசமா முனிவர்கோன் மனத்தே
யிரக்க மிக்கெழ விராந்தெழுந் தெதிரணைந் தியம்பும். (௨௮)

அன்னை யாயரு ளத்தன்மெய் யன்பினு லருச்சித்
தென்னை வேண்டினும் வேண்டியாங் கீயுமவ் வியுனின்
றுன்னல் பெற்றுவர் திடரமையிங் கடாமைசெய் தொடுங்கி
பின்ன லுற்றனை பேதைந் யாதவி னென்றே. (௨௯)

உள்

சித்தவடமான்மியம்.

ஆங்க ணஞ்சலை யென்றருட் செஞ்சொலை யருளி
யிங்க ணின்செயல் பெரிதப சாரமே யிதனை
வெங்க ணஞ்சணி மிடற்றவன் பொறுத்தருள் விதிமோர்
துங்க நன்செய லுரைத்துமீ தருத்தியிற் றுணைந்தே. (௩௧)

செய்யி னின்னிடர் னையுமா லையிரு சிரத்தோய்
துய்ய சாமகா பைபிநி யன்னெனுஞ் சுருதி
செய்ய வேணியெம் மாணையப் பணிநடாய்த் திகழ்ந்தே
யுய்தி யென்றரு ஞுபாயமாங் குரைப்பவவ் வுரவோன். (௩௨)

ஆதுவி னாவின் னலக்கண்முற் றகன்றென மகிழ்ந்தான்
குதுக லீத்தன னப்பெரு முனிவர்தங் கோணைத்
துதிபு கன்றன நெந்தைநின் றாயபே ரருளுக்
கெதிரெ வன்கொலோ வேழையே னியற்றுவ தென்றான். ()

ஞான மாமுனி பெம்பிரா னவீன்றவா சாம
கான முற்றெழு கருவிவே தின்பையிற் கவன்றே
யான தன்னொரு கைவள ரைவள மாக
மான தன்றலை யதன்றலைப் பத்தரா வயங்க. (௩௪)

தனது சாங்கமா மவ்விரு தகுமுறுப் புபாங்க
மெனமு னெஞ்சமுந் துணிபுறத் துணிபுற விறுத்தாங்
கணைய வீணையிற் சாமவே தத்தினை யமைத்தே
யெனைய ருள்ளமு நனிகனி தனியிசை யெடுத்தான். (௩௫)

ஆன்ன வின்னிசை யிரக்கமிக் கெழுமொவி யாங்க
ணென்னை யாளுடை நாய்கன் றிருச்செவி யிடைப்போந்

தென்னு ளின்கவை தானும்வேம் பெனவினித் தீர்ப்ப
வுன்னி மாசலை யுடன்விடை யிடையெழுந் துற்றான். (௩௬)

எதிரெ முந்தீரு டோற்றங்கண் டிரக்கமிக் கரக்கன்
முதிரு மன்பனாய் வன்புறு தன்பிழை முன்னாத்
துதிபு கன்றனன் பன்முறை முன்முறை தொழுதான்
கதிநின் பொன்னடி யன்றியொன் றின்றெனக் கரைந்தான்.

ஐய வேழையேன் பிழைபொறுத் தருள்கிலை யானா
லுய்ய நாயினேற் கோர்புக லுண்டுகொ லுணையன்
றெய்யி லாமையின் னிடத்துமிப் பெரும்பிழை யிழைத்தே
நையு மெண்ணையும் புரத்திகொ லெனப்பினு நமந்தான். ()

அடிய, டைந்தவர் பிழைநீரு ளுளங்கொளா தவர்க்கே
கடிதி னன்றருள் கருணையங் கடற்றனிக் கடவு
ளொழுவில் வென்றயொள் வாளுமன் னுலப்பில்வா னாளு
நெடிது நலகுபு செல்கென விமித்துப்பின் னிடலன். (௩௭)

அரக்க னாற்றலி னாற்றப சாரனோக் காமை
யிரக்க மிக்குயு முபாயமீங் கிசைத்தவித் தோடங்
கரக்க மானுட னாகென முனிவர்க்குக் கழறப்
புரக்கு மன்னையெம் மண்ணலை நமந்திது புகலும். (௪௦)

அகில சீவகா ருணியமா மூர்த்தியென் றருணூல்
புகல நின்றருள் புண்ணிய வெண்ணையிப் புதுமை
புகவ நின்னிகர் பண்ணவன் பரிந்துள் மிரங்கி
மிகவு யிர்க்கரு ணன்மையா புன்மையா வினையும். (௪௧)

இணைய நன்முகின் றிருவுள் ப் பாங்கிலை யென்ற
லெணைய ருண்மைதேர்ந் தாய்குந ரெனலுமெம் பெருமான்
புணை மணிக்கலைச் சிற்றிலைப் பொற்றொடிப் பூங்கை
வணை மலர்க்குழன் மலைக்கொடி வினாவிடை வழங்கும். (1)

மாது கேண்மதி யினியதே நின்வினா மனுட
னாதி யென்றது நன்னிலை யின்னா ளாதனை
யேத மென்னநீ முன்னலை பன்னல னீட்டு
சாத கம்முல கெவைக்குமீ தெனப்பினுஞ் சாற்றும். (ச௩)

பேறு.

பொய்த்து மதங்கள் கலிவளி யதனாற் புனியுந னிரிந்தவிப்
போழ்த்தெழ், வைதிக சைவ நிகமவா கமநூல் வழிகிறீஇ யுயி
ர்க்கருள் வழங்கப், பொய்த்தெறு மனைய வாய்மைநூற் சார
பூதமார் தென்மொழி வேத, முய்தர வெளியிட் டருளிய
வெடைமே ரொருவனப் புவிக்குற வேண்டும். (ச௪)

அத்தொழில் வல்லோ னித்தவ னிவனை யகாரணத் தவனி
யுய்த் திடினா, முத்தம நெறிகின் றருநபெநீஇக் கைலை யுற்
றுமென் முற்றுணர் முனியு, மித்தகா யிழியி னெனவிப
ரீதத் தெண்ணுபு மண்ணவர் முதலோர், முத்திரன் மார்க்க
விமுகரா குவரான் மொய்குழா லணையது குறித்தும். (ச௫)

தூயருக் கியற்று நலமிக பரத்துந் துணையலா லுணைவி
லாக் கொடிய, தீயருக் கியற்றி னார்க்குமன் னிடரே சேர்க்
குமென் றோர்க்குதல் குறித்து, நேயநம் முருவன் பழுதொரு

பொழுது நெஞ்சினும் புகப்பெறு நிமல, னாயமா முனியைக்
காரணம் புணர்த்தி யவனியுய்த் திடவுந் துணிர்த்தேம். ()

சுதலா லீவன்பாற் றோதுள தாக வெண்ணிரா முனிர்தன
மென்னு, ஷாத்தாய் கிணையே லன்றியு மிருவர் மணு னு மணு
ட்டியு நெடுநாட், காநலான் ஞான காநலம் பெறுமா கருதி
மா தவம்புரிந் தனரிப், போதக னமர்ந்திப் போதகன் பல
னாப் போதகப் போதக மலாந்தும். (சௌ)

என்றெமை யானும் வென்றிமால் விடையோ னெமாசலை
யிமாசலையுபப, நன்றுடைத் துடனா யெழுந்தரு ளமைய
நகந்தடி சுமந்தரு டலைக்கொண், டென்றுநம் பெருமா னரு
ட்டினையுன் தென்றிருந்தவத திருந்தவவ்விருவர்க், கன்றருண்
மகவாட்போதவமமுனியெம்பண்ணலாருண்ணயந்தனரால்.

அதுதிரு வுளங்கொண் டின்னிநிராமிவ் வருந்தவப் பெருந்த
கைக் குடனின், நிதமுழு தளித்து மென்றுல களித்தா னிம
கிரி சுதைதிரு வாழார், முதுநகரிடைப்பே ரருளுரு வாகிமு
ன்புகுந்தன கொலென் றுன்றோர், துதிசெய முனஞ்சொ
லிருவர்பா லாங்கோர் தூயபெண் கொடியவ தரித்தாள். ()

கடமதி கேட்டை நாளிலங் குறத்தாங் களிக்கடல் குளிக்க
வாய்த் துளவத், தடமதி முகப்பெண் கொடிக்குறு விதியாற்
சாதகன் மாதிகண் ஞான, வடமதிற் பரம குரவனு முக்கண்
வள்ளல்பே ரருளினை வழுத்தித், திடமதித் தாதையார் கினை
சூழச் செயல்வகை வியல்வகை செய்யா. (ரு0)

தங்குல திலக ஞானமெய்த் திலகந் தனிச்சிவ யோகமா திலகம், பொங்கருட் கிரியா திலகமாண் சரியை புரிநுதம் நிலகம்வான் சைவ, மங்கல திலக மாதவ திலக மாதியென் றோதியல் வயங்கந், நங்கையைத் திலக வதியென நாம நவின் மினி துவந்துள நயந்தார். (௩௧)

விண்மணி நோக்கித் தழலிடை யுறன்முன் ளினைத்தமுற் றவ்ந்தினுற் றங்கள், கண்மணி யென்னத தோன்றியெவ ஷ்யிர்க்குங் கதிமணி விளக்கமாய்த் திகழ்ப், பெண்மணி தனைப் பெற் றின்புறு மவர்பல் பெருமணி யாரமுன் னாய், வெர்ண்மணிக் கலன்கள் பூட்டியாட் பெருதம் முயிர்மணி யாவ ளர்த் துவப்பார். (௩௨)

வேறு.

பெறலருமைப் பொருளெளிதிற் பெற்றாராய் முற்றேகை நிறைகடலிற் றினைத்தாரந் நேரிழையைப் பெறுதவத்தோர் நிறையிவொர்திருமுதலோர்திருந்தெழிற்கென்றருள்வின்க்க முறையெதிர்கண் டதிசயித்தார் முதுணரு மாதவத்தோர்.

இப்படியா லிப்படியுயர் திடத்தோன்றிப் பாவையார் துப்படியா லணையுகைத் துச்சுடர்மணிப்பூண் முடியெடுத்தே மப்படிய வுதைத்தருளே மலர்க்கரத்தா லெமையெறிப்ப தெப்படியு மெனதீதத்தி யிலங்கணைமீக் கிடந்தருள்வார்

ஆணையின் மிசைக் கிடந்துதவழ்ந், டித்தலிர்கன் றிடநேர்நின்
 றிணைமலர்மென் கரம்பற்றி யெதிர்தருவா ருடனடந்து
 துணையடிக டளர்வொழியத் துணைவேண்டா நடந்தோடிப்
 பணைமகளி ருடனாடல் பயில்பருவத் தியலுறுவார். (100)

இம்முறையா லாண்டிசில வெய்தவளர்ந் தினமடவார்
 தம்முடன்மா ழுனைமுன்றிற் றனிமறுகின் மணிபலகொண்
 டெம்முடையான் றிருக்கோயி ளிலிங்கதா பனமாதி
 யம்முறையாற் செய்தெவர்க்கு மகம்கிழ்ச்சி மிகவிளைப்பார்.

சிறுவீடு பயில்பருவச் செயலதனிற் றிருவருளா
 லுறுவீடு தரர்ப்போந்த வொண்டொடியார் சிறுசோறு
 மறுவீடு சீவீதனமா மலர்புனைந்தேத் துபுராசந்
 தெறுவீடு பசுத்துவந்தீர் சிவத்துஞ்சார் செயறெரிப்பார்.

இளம்பருவத் திவரிவ்வா றெவ்வெவரு மிறும்பூதி
 னுளம்பரவ நாணாளு முதுபோலப் புதமாக
 விளம்பருட்பல் செயல்விளைய விளையாடி வளையாடும்
 வளம்பயின்மென் மலர்க்கரத்தார் வளர்கின்றார் புவிவரழ்.

திலகவதி யார்பிறந்து சிலமுறையாண் டகந்ததற்பி
 னுலகமெலா முயவருளா லுளமுனங்கொள் வாசீச
 குலமுனிவ ரவர்க்கினையார் கொடியபுல னெறிக்கினையார்
 மலவினையைத் தெற்கினையார் மறுமதம்பாற்றிடற்கினையார்.

சுத்தாத்து விதசைவத் தொன்னெறியா நன்னெறியே
 நத்தாநின் றுலகுய்ய நாட்டிதிரு வருள்வலிபெற

தெத்தாலு மினையாரென் றெவ்வுலகுங் கொண்டாட
வத்தாய்தந் தையர்களிப்ப வருண்மகவா யவதரித்தார். (௯௦)

மீனமதி யுரோகினிநாள் விளக்கமுறவளக்கரிய
வானமதி முடிவேணி வள்ளறிரு வருளேபென்;
நீனமதி யுடையாரு மிலகருணைர் கண்டிலகு
ஞானமதி கரித்தய்யு நண்ணியதிம் மகவென்றார் (௯௧)

பார்த்தளவே யெத்தகைய*பாமரநுந் தாமகந்தேர்ந்
தீர்த்தமதி யினராகி யெழினயமுன் மொழிநயமுங்
கார்த்தமிடற் றரனருங்கூர் களிரயமு மொளிரயமு
மேர்த்தகுல வலநயமு மெல்லாங்கண் டதிசயித்தார்.

இவ்ஞெயலே யிவையாகி லேதிலபல மாதவத்தேதார்
தவமுனள வில்லனெசெய் தனிந்தாயர் தாதையா
ருவகைவகை பெவரேனு முள்ளபடி விள்ளரிதே
யெவகையறி வொருசிறிதி லேழையெடுத்திசைப்பதுவே.

ஆனாலு நசைவெட்க மறியாதென் பதுவிளங்க
வானோருந் துதிபுலமை மாண்புடையார் கழல்வணங்கி
யானோதத் துணிர்த்தனனிவ் விளங்கோலப் பெருந்தகையை
மேனாளி னருந்தவத்தான் மிளிர்மகவாப் பெறுதவத்தேதார்.

நாமுயநங் குலமுய்ய நகருய்ய நாடுய்ய
வாமுலகெ லாமுய்ய வரியதிரு வருளுருவாய்க்
காமுறுமா தரமுடிப்பான் காதலனாய்ப் போதனினு
லேமுறநாம் பெறவினியெ னென்றன்பக் கடற்றினைத்தார். (9)

திருவவதா ரத்தருமைச் செயல்வகைக டினந்தோறும்
பொருவநிய வருத்தோற்றம் போன்றிலங்க வான்றணிதி
மரபினடாப் வருதாதை வழுகுதுதிரு மகனருக்
கரியதிருச் சாதகன்ம மாதிகண்மே தகப்புரிந்தார். (௬௬)

அருணோக்கி யுலகமெலா மயனெறிநீத் தியனெறியாந்
தெருணோக்கு தனிச்சைவந திறுனெறியே யறனெறியென்
பொருணோக்கி யுயத்தடைசெய் பெய்வழிப்பு காடுவர்க்கு
மருணீக்க வந்தமையின் மருணீக்கி யாரென்றே. (௬௭)

நாமகர ணத்தழகு நாள்பெறநன் லோரைபெழ
வாமுறைசெய், தழைத்துவகை யார்கலியிற் றிளைத்தனர்த்
தோம்றிருத் தாதையார் நாயபுகழ்ச் சிறப்பெல்லா
மேழுறுமா கிணைந்துகிணைத் திறும்பூதுந் துலகரெலாம். (௬௮)

நேரிலருந் தவப்புகழு நிறையருளே மகவாகப்
பாரில்வரப் பெறுபுகழும் பன்னிதிய நிறைபுகழுஞ்
சேரவருள் கொடைப்புகழுஞ்செப்பரும்பன் னடைப்புகழு
மாருமடை வருமினிய வளப்பிலபுக றெல்லாமும். (௬௯)

ஏனோர்போற் றமைப்புகழ்வா னீட்டாமே யியல்பானே
யானாமெய்ந் நிலைகுறித்தே யவைசிறப்ப வவரையதித்
தேனானும் வளர்செயலா விடுகுறியா யவர்தம்மை
வானேறு புகழினு ரெனவழுந்தி வாழ்த்தினரால். (௭௦)

மேதினியே லதுதானே விளங்குநிநிப் பெயராய
தோதிலிலா மவாமனையா யுலகமுய மகப்பெற்ற
பாதினிலா நறுவதல்ப் பாவையா துமைட்போல
மாதினியா ரெனப்பறவி வழுந்தினு ருடனுவகே. (௭௧)

அதுதானே திருப்பெயரா யவர்க்குமிடையர் தல்கென்னும்
பொதுவாடி பதம்விழைந்தே புகழ்நூர் மாதினியார் [த்தோ
நிதமோவாக் கொடைவகையி னினைப்பரும்பல செயல்குறி
துதிநீமி மவர்குலம்வே ளாண்குலமென் குவர்தூயோர். ()

செல்வமுத லெண்வுகைய திருவேதா கமாதிதிரு
விவ்வளர்கல் வித்திருமெய்யு மிளிர்ஞான யோகதிரு
பல்வகைய பசுபாச பதிதன்மத் திருமுதலாத் [ன்றும்.
தொல்வகைப்பரி றிருவெல்லாந் துடைந் துநிறைந் தெஞ்ஞா

காலமறு தலைகளினோர் காலும்வே றுறாதுவளர்
கோலமலி பெருஞ்சீர்ததி குறித்தோவப் பெரியவர்வாழ்
ஞாலமலி பல்வளஞ்சார் நகர்திருவா முரென்றே
சிலமலி பேருலகோர் பெபுவுரா விபுவிமேல். (எச)

இன்னதனிந் திருவாமு ரினில்வேளாண் குலம்வாழ்
மன்னுதிருப் புகழ்நூ மாதினியா ரிருவோரு
முன்னருபுகு திரமணியை யுலகருளுங் குலமணியைப்
பன்னரிய சிராட்டிற் பாராட்டி வளர்க்கின்றார். (எடு)

பார்திகழ்மெல் லணைநீலப் பட்டின்மிசைத் திருமேனி
யேர்திகழ்க் கரமுன்றி யெம்மையரு ளார் நதலை [டுத்துச்
பார்திகழ்தாண் மடித்தொன்றென் றணையுதைத்து முடியெ
சீர்திகழ்மா முகமலசயச் செங்கீரை யாடுவார். (எசு)

சாற்றமுதின் மண்ணாதி தத நுவரீத திருண்மலமும்
பாற்றுபுமெ யன்போங்கப் பரவருளகை வருமாகா

வேற்றுநெறி பெனவெமக்கு விளக்குதிரு வருட்செயலின்
 ரோற்றவெனக் கண்மெவப்பார் தூயதபோ தனரெவரும்.

மாதினியார் மடிக்கிடத்தி மணியேயம் மணியொளியே
 யேதமிலா மாதவமே யிருந்தவத்தி னருந்தனமே
 காதறரு மெம்முயிரே கண்வளரா யென்றென்றே
 யாத்நவிற ழுலாட்ட வருண்மலர்க்கண் டியின்றமர்வார்.

செய்யகணைக் காற்றாய திசைகமழு நறுந்தைல
 மெய்விரவக் கிடத்துபுரீர் விழையாட்டி யொற்றாடை
 பொய்யெனவிட்டவீர்சண்ணத்தொடுகுறங்கிழ்க்கண் டியிழற்
 தெய்வமணித் தொட்டிலினிற் றிருக்கரத்தா லாட்டுவரால்

கண்ணையக் கண்மணியே சண்மணியிற் கதிர்பாவாய்
 விண்ணேடி னுங்கிடையா மெய்ப்பொருளே தீப்பியமே
 யுண்ணாத வாரமுதே யுறுசுவையே கண்வளரா
 யண்ணலென் றன்னையர்தா லாட்டுசுகோ ததிதீளப்பார்.

எழுபிறப்பும் பெறுமவற்று னெ னுங்குறங்குட கிலக்கியமா
 முழுதனித்தெங் குலமணியே முதமதியே சுபிதியே
 பொழுதுதிக்கு மிளங்கதிரே லொலஞ்சுடரே யெனக்காழு
 மெழுதுதிக்கும் புகழை ரெடுத்தணைத்தின் புடமர்வார்.

இலங்கணையி னிளங்கோலத்தெமையனிக்கும் பெருந்தகைய
 விலங்குறமார்புந் துபுமென்மெலதவழந்தூர் லத்தகைய
 தலங்களின்மே லாங்கயிலை சார்வரிதே லையர் கென்று
 புலங்கொளுவ வந்தியும்பின் போதுமருஞ் செய்மெறிப்பா

நம்மையரு ளம்மகனார் நடையாமம் 19, தருநூன்
செம்மைதிகழ் சந்திமிதித திடுசெயனூ லாமதியிற்
றம்மருள்பெற் துலகுய்யச் சமட்டிதிரு வடிதீக்ணை
யிம்மகியிற் புரிதலென வின்புறச்செய் துளங்களித்தார். ()

துப்பாணி முத்தேபெந் தொல்ஞ்லமா தவட்டயனே
யப்பாணி வேணியனன் பள்ளியருள் வள்ளலிங்
கெப்பாணி யிசைகளுமு னிளம்பாணி யிசையொவ்வா
சப்பாணி கொட்டுகெனத் தாமபாணி யாதருள்வார். (அச)

கருவாயினுலகுலையாக கதிவாய்ப்பத் துதிவாய்மைக்
குருவாயின் னருட்கோலக் குழுவாய குலமணிகீன்
றிருவாய்முத தேயருண்மெய்ச்சிவம்வாய்ப்பதாடனெமக்குத
தருவாயென் பாககுவந்து தனிவாய்முத தினிதருள்வார் ()

திருவணையிற் கிடந்திருந்து திருத்தமுறத் தவழ்ந்தசெய
லொருவுறத்தம் முதுகுரவ ருடன்படவார் பலர்வேண்ட
வருமுறைவை சிகசைவ மனைதூலகி னிலைகிறுவ
வருமகனார் செங்கின்று மற்றவர்க்கு மகிழ்வனிததார். (அச)

அவனிமிசைக் கொல்லாமை யாகுமம வெளிக்காட்டிக்
குணிகொலைமா ரணவேள்வி குறிற்றியுஞ்செய் சமணர்நெறி
துவரவழித் திடுசெயலிற் றொடங் வடி யெடுதநாங்குத்
திவியமல மடி யெடுததுச் சென்றருளு நடைபயில்வார். ()

போராணை யுரிபோர்க்கும் புறத்தாணை யறத்தாணை
ஓயராணை யிவர்வாணை யெடமாணை யம்மாணைப்

பேராணையிடப்பாலெம் பெருமாணை யுருகார்முன்
வாராணைத் துருவாணை வாராணை விழைந்தழைப்பார். (அ.அ.)

வேறு.

குருந்தே வருக. வெமதுதவக் கொழுந்தே வருக வரும்பெற
ல்வான், மருந்தே வருக வெங்கன்குல மணியே வருக மலாந
யன, விருந்தே வருக வானந்த விளைவே வருகென் புகழனார்,
முருந்தோர்கைமாதினியார்க்கு முதமிக்கிதவற்புதமளிப்பார.

வரும் புலிபாம் பிறைஞ்சமணி மன்றி னடஞ்செய் வள்ள
லைமுற், கரும் புலினீ ரெனுமாயக் கடல்விழ்த தாமே கை
யெடுத்தி, தரும் புலிநா முயக்காட்ட றகையமலர்க்கை
வானீட்டி, மருமம் புலிவா வெனவழைத்து மகளிர் களிப்ப
மகிழ்வளிப்பார. (சூ.௦)

பின்ன ளருகன் பாழிகளும் பேதையமணர் பள்ளிகளு, மன்
னாதழித றம்மாலை வயங்கத நெரிததாங் கணிமறுகின், மின்
னார் மணிகொண் டுளமகளிர் விளைக்குஞ் சிறுவிட்டிமலர்க,
என்னே துகண்மே ஷுறவழிப்பா ரடியே எனக, தூந் துகளொ
ழிப்பார். (சூ.௧)

வேத முழக்குஞ் சிவாகமத்தின் விமல முழக்குந் தனிச்சைவ
போத முழக்குஞ் சரியாதி புனித முழக்குஞ் சிவஞான, சித
முழக்கு மேனையவுஞ் செழித்து முழங்கச் சிறுபறையி, ன்நாத
முழக்குஞ்செயல்விளைப்பாரநடலைமுழக்குநமக்கொழிப்பார்.

பெறுபே நுவக்கு மதிவேணிப் பிரானே பதியப் பிரான்சை
வத், துறுதே நெறியே நெறியெனத்தேர்ந் தாய்வா னுலக
முவலைமதச், சிறுதே ருருட்டிச் சிவஞானத் தெளிதே ரளி
ப்பார் சிறுரொடுபொற், சிறுதே ருருட்டி மறுகின்ற்ப்பீ மின்
டே ரொதுங்குந் திறம்புரிவார்.. (௯௩)

சிறுர்பற் பலரோ டேதுமொருதிருவா ருருவிற்தினந்தோறு,
மறாதற்புடன்வேண்டுப்கரணமலியவயக்கு பூசனையே,வெறு
வற் புதநீள் வினையாட்டா வினையவினைப்பாரீ துலகைப்,பெறு
வொப்பருஞ்சைவந்நெறியேபேணப்புகுத்துநிலைபிறக்கும்,

இன்னவகைபஃறிருவினையாட்டியற்றுமருமைச்செயனோக்கி
மன்னு முவகைக் கடல்குளிப்ப மகிழ்மா தினியார் புகழ்நூர்
துன்னு முறவ ருளங்களிப்பத் துகடர் நகர மிகவியப்பப்
பன்ன வரிய விளங்கோலப் படிவக் காட்சிப் பயனளிப்பார்.

குஞ்சி யழகு மணிப்பணிமேற் கோப்பி னழகு துதற்சுட்டி
விஞ்சு மழகும் வெண்ணீற்றின் விமலவழகுமணிக்குதம்பை
யெஞ்சி லழகு மைம்படைப்பூ ணிலங்கு மழகுமேனையணிப்
புஞ்ச வழகு மஞ்சீரப் பொலிவினழகு மலிவெய்த. (௯௪)

செய்ய மேனிப் பேரொளியுஞ் செறிபல் லணியின் சீரொ
ளியு, முய்ய வருமெண் டிசைவிளங்க் வொவ்வோர் மனைக்
குந் திருமகவாத், தெய்வ மகிழ்விற் சிவப்பூரத் திகழ்சீ ரடி
யாற் சென்றுசென்றெழ், மையன் வினையா டற்புதச்சீ ரடி
யிய னனவோ வரிதெவர்க்கும். (௯௫)

அருண்மா மகனாக் கிவ்வாறைந் தாண்டு நிகழப் புகழ்நா
 ரிருண்மா சித்தித் து ஞானவொளி யெழுப்பி யிதய கமலமுகிழ்
 சுருண்மா தளங்கண் மலர்விக்குந் தூய கலைக ஞணர்தருமா
 தெருண்மா வித்தியாரம்பஞ்செய்வித்தார்நற்றிமவாய்ப்ப.

குருவரீண் முத்தித் தா லலதெத்துவுங் கொள்ளன்மாண் பலவென்
 விதியெவர்க்குந், தருவான் பொதுவென் றுலகுணர்வான்
 மருதா லெவைக்குஞ் சனகமென, வருமாண் புனவெம் மடி.
 ஔனெதிர் வழங்குங் குருவு மிகவியப்ப, வொருகா லுணர்த்து
 முனமெவையு மொருங்கே யுணர்முற் செயறெரிப்பார். ()

உயிரைந் தெழுத்தா லுருத்திரமே யுதனா னமிக்காண் டம்
 மிதனா, செயிரில் காண்ட மிருமூன்றிச் சிறப்பா லெசர்மா
 மறையிதனா, மயர்வின் முன்பின் மறைபோலிவ் வரன்மா
 மகவான் முதுகுரவ, ருயர்தங் குலமூர் நாடவனி யொளி
 பெற் றனவென் றுலகுவப்ப. (க00)

உலகீ டேற விளங்கோலத் தொருவா வருளா லுதித்தருளிக்
 குலமா மகனா சிவஞானக் குறையா மதியா வளர்கின்றார்
 கிலவா நின்ற விர்நாளி னிகரி றிலக வதியார்தா
 மலகீ னாந்தாண்டின் பருவத்தமைதிவாய்ப்பகிரம்பினரால்.

இனைய நாளி னொத்தமரபினிலாண்டகையார்கலிப்பகையா,
 ரெனுமோர் தலைவ ரப்பெண்மணி யினைமா மணத்தா லெய்
 தவிழைந், தனைய புகழ் ஞாநிடைத்தா மரிய முதியுர் தமை
 விடுப்ப, நினைவி னவர்போந் தவருவந்து நேர்ந்த படிசென்
 ழுங்குரைத்தார். (க0௨)

தருமா தினியார் புகழ்னார் தமது குலமா மகிளாநா, வருமா தரவித் தமக்குரிய மணஞ்செய் தளிப்ப மனடிநீர்த், திரு வா சகமக் கலிப்பகையார் செவிவாய் மடுத்தார்க்களிதினாத தா, தருமா மணஞ்செய் முனமவரை யனிக பதிபாக் கொ ளுமரசன். (க௦௩)

தனது பகைஞன் வடபுலத்தான தன்பாற சமாவென் றுற விடுப்ப, வளைய வரசன் பணிமேற்கொண் டமரம் புரிந்தங் கவர்நிகழ்நா, ளினிய வருண்மா மகப்பேற்றா லெவர்க்குங் கிடையாப் பெருஞ்சிறப்பால், வினையை விடுத்த புகழ்னார் மிகமே வியப்ப ரதபயனை. (க௦௪)

இனியோர் கணமுந் தரியாமே யினிது நுகர்கென் றீசனரு, டினைய வரையதநாங் கிவ்வுலகு துறந்து புகுந்தார் மேல்வி ட்டின், டனைமா தினியா ருடலுயிர்த மகிழ்ந ரெனவே வா ழ்கற்பின், தனிமா மகிமை யுலகமெலாஞ் சாற்றப் பிரிவின் றுடன்சார்ந்தார். (க௦௫)

தாதை யாருந் தாயருமித் தரணி யொருவிச் சகமெவைக்குந் தாதை தாயர் சாம்பசிவ சரண நிழல்வாழ் வுற்றபினர்த் தாதை யாழ்ந் குமுலாருந் தம்பி யாருந் தமர்குழத் தாதைதாயர்க்கிதுதிவினைச்சடங்குமுழுதுமுடங்கமைத்தார்

சுண்டை நிகழ்வி தாகமுன மிறைவன் தனக்குந் துழிவினை மேற், பூண்டு புகுந்த கலிப்பகையார் பொருவில் பெரும போர்த் துறைவினைத்தாங், கிண்டு மனிக முருக்குபுழ்த்

றிரும்பேர் கட்டுக்கு மெல்லவினை, தூண்ட வுடல்விட்டிசை
யுடம்பு துலங்க நிறுகி வான்புகுந்தார் (க௦௭)

என்னுமாற்றந்திருச்செவியிலேறவுடன்வா னேறினர்போன்
மன்னு திலைக வதியார வசமா யுலகை மறப்பவவர் [ங்
பின்னர்வேண்டிமுபசாரம்பேரி தம்புரிந்து தெளித்தெனக்கீ
கண்ணீர் நீரே பெனவாழ்ந்தே என்னாய்தெளிதியென்றிரப்ப.

வேறு.

தம்பியா' நுளராக வேண்டிமென வைத்ததயா
வீம்புருல கணையவுறு நிலைவிலக்க வுயிர்தாங்கி.
யம்பொன்மணி நூளுங்கா தனைத்துயிர்த்து மருடாங்கி
யிம்பர்மனைத் தவம்புரிந்து திலகவதி யாரிருந்தார். (க௦௯)

தம்முன்னு யன்னையினுந் தாம்பேணு தபோதனியா
ரம்முறையிற் தமக்குரிய வருந்தவங்கள் பலபுரிந்தே
யிம்மைமரு ணீக்கியார்க் கிருந்துணையா யமர்நாளிற்
செம்மைநெறியுலகுணர்த்தச்சென்றருளப்பெருந்தகையார்.
உலகமெலா நல்லறமே யுயிர்த்துணையென் றுய்த்துணர்வா
னலகிலரு ளான்முப்பாற் தறமனைத்து முறைபுரிவார்
குலவுசிராத் தாதிகணங் குலத்தரெனும் வாஞ்சையினம்
பலர்தமர்கட் களித்தன்முதற் பாசவறன் பலபுரிந்தார். ()

வாவிமிகு தடமாதி மலிசுவைநீர் நிலைபுரிதல்
காவளர்த்தல் செவ்வெறிகள் காண்டலா மலகாதி
மாவிலா நாவனிமுன் மலிவிருக்க மாங்கமைத்த
பேறிருக்கு மறையவர்புழை நிகழ்சீவர்க் கனமளித்தல். ()

விருந்தளித்தல் வாசமுதல் விழைந்தளித்தல் பிணிதீர்க்கு
மருந்தளித்த றுனமெலா மகிழ்ந்தளித்தன் மன்தெவையுந்
திருந்தளித்த விருந்தளித்தல் செகமளித்த வீனுவிப்பப்
பரிந்தளித்த விவையாதி பசுதருமம் பலபுரிந்தார். (ககக)

சிவதனிகள் பலபுரிதல் சீரணந்தீர் தரப்புதுக்கல்
சிவகுறிமுன் மூர்த்தியிர் திட்டைமகா சாந்தியெயல்
சிவமுணர்மா தவர்வாழந் திருமடங்கள் பலபுரிதல்
சிவமிகுநூற் கல்விநிறை செயற்குரிய திறம்புரிதல். (ககக)

சிவபூசைச் செயல்பாண்டுந் திகழ்வுறவேண் வெசெய்தல்
சிவநேசர்க் குபசாரந் திருந்தியசெய் தழைத்தவீனாச்
சிவமாகப் பூசித்தே திருவமுதா தியவளிக்குஞ்
சிவமாகே சுரபூசைத் திறமிலக முறைவினைத்தல். (ககக)

பன்னுமிவை முதலசிவ பதிதருமம் பலபுரிந்தார்
மன்னுறுமிந் நாட்டிலக வதியார்க்கு மடாலயமொன்
நின்னருள்கூர் சித்தவடத் தீசர்திருத் தளிவெளியிற்
சந்நிதிமா மறுகில்வட சராவடத்தின் சாரமைத்தார். (ககக)

அன்னதிரு மடத்தென்று மமர்ந்தலரி யெழற்கைந்து
கன்னலென வறன்மூழ்கிக் கண்டுகைநீ றணிந்தலர்கொய்
துன்னுதொடை புனைந்ததிகை யுற்றல்கு மெழுக்குமுதன்
மன்னுபணி பலதிலக வதியார்செய் துறுகின்றார். (ககக)

இன்னொளம் மடிகண்மரு ணீக்கியா ரடமெவற்று, முன்னுவ்
கொல்லாமை முற்றுயிர்க்கு மிரக்கமிக, லென்னமுன் னுண்

ர்த்திடற்கோ விதுகசப்பென்றுரைத்தலின்வாய்த், துன்னுகா
ன்றிடிந்கோள்ளார்துரிசருமென்றுமத்துணிந்தோ. (ககஅ)

எவ்வுலகும் பணிகயிலைக் கிறைபிரிவி னூடலினே
தெய்வபரசைவநெறித் திருந்துமலர்ச் சயனமொரீஇ
புய்வரிய சமணெறியா முவர்த்தரையிற் கிடைவிழைந்தார்
கவுவைமிசுந் தூடுதல்பிற் கனியின்பக் குறியன்றோ. (ககக)

வேறு.

திருவுளம் விழைந்தாங்காங்குச்செலவமண்குண்டரேற்றாங்
கிருவினர் தரும சேன ரென்றொரு பட்டப் பேர்தந்
தருமைநற், குரவ ராக்கொண்டடிதொழுதச் செறிந்து சூழ
மருவுமுற் குரவர் யாரும் வழத்தவீற் திருந்தா ரந்நான். ()

தன்னுயிர்த் தலைவி யென்னத் தகுமரு ணீக்கி யாரை
முன்னுறு பிரிவாற் றுமை முளைமதிச் சென்னி யோனா
மின்னுயிர்த் தலைவன் றாதாங் கெய்திய விடுத்தா னென்ன
மன்னுவெஞ் சூலை நோயவ் வள்ளலார் வயிற்றுற் றன்றே. ()

சூலையாந் தூது குண்டர் துரீஇப்புரி செயலிற் றுழா
மாலைய தாக வேமுன் வைத்தகா லசையா தீசன்
பாலுறற் கியைபெ லாஞ்செய் பண்பினைமறுக்கொணுமைச்
சீலியா ரிடைத்தம்பாகத்செலுத்தியோர்ந்தாங்கட்செல்வார்

இங்கிவர் செயலீ தாக் விதற்குமு னிவர்த முன்ன
நங்கையா ரதிகை போந்து நற்றொண்டி செயுநா ணர்நின்
றங்கண னீரட் டேசா வகிலமு மளித்தா னேசா
செங்ஊ வேணி யானே திருக்கர வேணி யானே (ககஉ)

எம்பிரா னீயே யாகில் யாங்கணின் னடிழை யாகி
லும்பர்நா யகனே யிந்நா ஞுய்தியி லடண்சார் புற்ற
தம்பியா ரருள்சேர் வாய்மைச் சைவமா நெறிபுங் குய்வா
னிம்பர்நீ யருளவேண்டுமெனததுதிதிறைஞ்சிப்புபோவா.

வணங்குபு சென்று சித்த வடமடத் தமளி மேவு
மணங்கனார் கனாவிலெம்மா னதிகைவாழ் வீரட்டேசன்
குணங்குறி கடந்தா னெனுங் கோதிலா வன்ப ருட்கோட்
கிணங்குபு பற்பல் வேட மியைந்தெளி பவனுமாவோன ()

ஒருதிரு முகமு நோபி யொளிவளை மழுமா னக்க
மருவடங் கமண்ட லஞ்சீ வரதமோ டபயமெட்டு
மிருபுறத் திலகெண் சையு மிடத்துல கீன்றான் மெய்யு
பொருவினா னேற்றின வீது பொலிதிருக் கோலங்காட்டி ()

பங்கைநீ வருந்த னின்பின் வந்தவன் முனீந்தி ரன்கா
ணிங்குல குய்யப போந்தா னெமக்கன னியனே யன்னோ
னங்கமண புகக செய்கை யாருயிரக குண்மை தேறறு
மங்கலச் செயலென் றோர்தி வாய்மையீ துவகை கூர்தி. ()

ஆவணி மூல நாளை யனையன்வந் தடுக்கு நிற்பாற்
காவரு நீறுபஞ்சாக் கரத்தொடு மனிதனுச் சூலை
யோவுநீ ருழுவா ரங்கை யுதவிநம் பாலுய்க் கென்னுச்
சேவரு வீரட் டேசன் றிருவுருக் கார்தான் மன்னோ. ()

வந்தநல் லுருவி னோடம் மாதபோ தனியார்க் காங்கு
வந்தருள் காட்சி சித்த வடத்திருக் கோயி ஷின்கண

முந்துமா மூல ஶ்விங்க மூர்த்திவாழ் கருபாப வில்லுண்
முந்துறக் காண லாகு முதமிக வின்று மென்றும். (க௨க)

கனவுணாந் தருளின் மேன்மை கருதுதோ தன்பு பொங்க
வினிதரு னோழை யேறகு மெளியதோ வெனதது திததப்
புனிதையார் ந்யதி யாவும் போதறியம மடததி ருந்தா
பிஷாமரு ணீக்கி யாரசெல் பெறறிமேற பேசு கிறபாம். ()

பாகனை யூன்றிச் சென்று பகினியா தம்பா லன்பால்
வாகம ரணைய சிந்த வடமடா வ்யததின் பாங்க
ரேகியாங் கவரு முன்ன ரெதிராவரக் கணதி தாழ்ந்தார்
சேசுளாரா நெறியிற தீரந்தா திருவுளீ ரெழுமி னென்ன. ()
முன்னெழு தாம்பி யாராந் முகமொளிரா நாவெண ணீறறை
யின்னருண பணியி லோடைந் தெழுந்திசைத் தினிது நல்கி
யந்தகாத தனியுட் கூவந் தவிசிவ தீராத முண்டித
துன்னருளு சூலை நீக்கி யுவந்துழ வாரந் தந்தா (க௨உ)

ஊடினோ ரரிச னாதி யுவந்தணி யாமை மீபால
நீடுநீ ருதி முன்னா நீத்தமா கோலரு சைவ
வேடமா யிலங்க நினரா மிகுசைவா பிரவே சந்தான்
பிடுறு சைவ தீககைப பெருமமோறு பொறறு லன்றி. (க௨௩)

எததுணைச சிறந்து வாகாகு மி ிமெனும விதியை யென்று
மெததுணை விதியு மேபொண் டுவவுல குணாததப போங்க
வுததமா விடுவ ரெவைந் தேழு துல சூயதோ பெற்றாந்
குத்தம சுத்தி தீககை யுறுமுறை தெரிந்தா ரன்னை. (க௨௪)

அன்னேநேர் முன்னே யாரவ் வருணிமை தழ்பி யார்த
முன்னமண் கோல நீங்கி முழுததிருநீற்றுக் கோல
மன்னிமெய்ச் சிவவி ளக்கம் வயங்கருட் டெய்லிஷ கண்டா
ருன்னரு மின்ப வாரி யுட்பர வசரா யுற்றார். (சுநரு)

என்னையாள் வீரட்டேசன் யாதுமோர் லில்லா நாயேன்
றன்னையும் பொருட்படுத்தித்தனித்திவன்றன்மையெல்லாஞ்
சொன்னதென் சொல்கே னிந்தத் தூயன்மா முனியேநம்மோ
டன்னிய னலனென் றானீ தெளவுபசா ரிகமோ வென்ன. (சு)

எண்ணினே னெண்ணி னேனையென்செய்கோ வீசனென்றே
கண்ணினேர் காணப் பெற்றேன் காட்சிமற் றிதன்மே லுண்
டோ, புண்ணிய மென்செய் தேன்முற் பொலிசிவ மயமாம்
பொற்சி, னண்ணலை தம்பி யாரென் றழைத்திடப் பெறு
தம் கென்றார். (சுநஎ)

தவசிவ மயமாய்ச் சுத்த சத்துவ முருக்கொண் டிந்தப்
புனியுய வந்த நென்னப புகலுமிப புனிதையாரே
தினியதே சோம யத்திச் செம்மலார் தம்மை யிவ்வா
றுவமனா தீத வாய்மை யொளிர்சிவ மேயென் றோதி. (சு)

விரிவுரை யருமை தேரன்ற விடுதொரு சொல்லா லுண்மை
பெரிதுரை விரியக் கூற்றிற் ப்பழையிற் ப்பதை யாதுந்
தெரியுந் னனுவு மில்லேன் றீயென்ன ப்பய னாயே
னரியவப் பெரியோன்வாய்வையவையெழுமாறெங்ஙன்.

இத்திரு வடிக டம்மை யெம்மையு மெம்மை யானு
முத்தமி வார ழைத்தரங் குபர்திரு வதிகை சென்று
புத்தல ரிதழீ மோலிப் புண்ணியன் கோயி னண்ணிச்
சித்திசெய் வீரட் டேசன் றிருமுனுய்த் தருகு கின்றார். ()

வேறு.

வீரட் டேசர் திருவழகை விழியர் னுகர்ந்தார் விடையாதி
தீரத் துறந்த சீவன்முத்தர் திருவா றுளத்தாற் பெரும்போக
ஊரத் தழுவி யத்துவிநா னந்தக் கலவி யனுபவமே
சரேத் தனித்தார் தன்மயமார் தகுபேரின் பந்தலைப்பட்டார்.

உள்ளங் குளிர வுடல்குளிர வுயிருங் குளிர வுணர்குளிரத்
தெள்ளங் குளிர வுள்ளருஞ்சச் சிதாஅ னந்தத் திருவமுத
வெள்ளங் குளிரத் திருவாக்கே விமல மதகா வினவுசெவிப்
பள்ளங்குளிரப்பாய்வதெனப்பதிகநெறியிப்பாய்ச்சுகின்றார்.

பரவு பதிகம் பின்னருசி பலதந் ததிமா துரியநயம்
பரவு மமுதா வாபூறப் பருகப் பருகத் தெவிட்டாமே [யா
விரவு மியல்கண் டந்தோமுன் விடததாலந்நான் வரைதொலை
விரவு கொடிய வருவருப்பை விலக்கி நனைய தமிழமுதம்.

யாது புரிதுங் கைம்மாறில் விரும்பே ருநவிக் கெனகினைந்
தான், மாதாபாகன் றிருவதிகை மருவுந் திருவீ ரட்டேச
னீது மெனினைல் லாமியன்பாட் டெழுதுதொன் றெவ்வா
வமைகவிவன், கோதி லீனம் மடே நுறு குழையு ளில
னென் றிதுபுரியும். (கசச)

மாவுக் கரசு வணைக்கரசு வாணிக் கரசு முதலாய
தேவுக் கரசு நிறைதருமச் சேவுக் கரசு திகழ்வாணிற்
பாவுக் கரசார் திருத்தமிழ்மெய்ப் பாட்டுக் கரசே நீயேநன்
னாவுக் கரசு நாவரசு நாவுக் கரசென் றிசைத்தருள. (கசரு)

மூன்று முறையுந் திருநாம முழங்கி யெழுவா னெலிகே
ட்டார், தோன்ற லாரவ் வானெலியைச் சுழினை நெறிமீடம்
றேன்றெலியா, ஆன்றி யுணர்ந்தார் பரவசமுத் துறுபே
ரருளே நினைந்துநினைந், தான்ற விருமைத் திருத்தொண்டி
னருமை புரிந்தாங் கமர்கின்றார். (கசரு)

ஆநரா ளமண்டுர்ப் போதனையா லகல்பா டவிடித் திரநகர்
க்கு, மன்னு மமண்வேந் தெம்மடிகண் மகமை யுணரார் மட
மையினும், மன்னு னையினு ளண்டமெலாந் சனிப்பச் சனி
யாத் தனிமுதலே, தன்னு னையினுட் படுத்தநனை தன்மைத்
தொன்று தான்விழைந்தான். (கசரு)

வேறு.

* அருள் கொண்ட வுணர்வின் நெறிகோடியறிவென்று, மரு
ள்கொண்ட மன்னவனு மந்திரிக டமைநோக்கித், தெருள
கொண்டோ ரிவற்சொன்ன தீயோனைச் செறுவதற்குப், பொ
ருள்கொண்டு விடாநென்பாற் கொடுவாருமென்புகன்றான்.

* அரசனது பணிநிலைநின் றமைச்சர்களு மந்நிலையே
முரசுதிருந் தானையொடு முன்சென்று முகில்கூழ்ந்து
விவாசெறியுந் சோலையுழ் திருவதிகைத் தனைமெய்ப்
பரசம்யப் பற்றறுத்த பான்மையினார் பாட்டுசென்றார்.

*சென்றணைந்தவமைச்சருடன் சேனைவீ ரருஞ்சூழ்ந்து
மின்றயங்கு புரிவேணி வேதியனா ரடியவரை
யின்றுநுமை யரசனழைக் கெமைவித்தான் போதுமென
*நின்றவரை நேர்நோக்கி நிறைதவத்தோ ருரைசெய்வார். ()

*நாமார்க்குங் குடியல்லோ மென்றெறித்து நான்மறையின்
கேர்மானை நதியினுடன் குளிர்திவாழ் சடையானைத்
தேமாலேச் செந்தமிழின் செழுந்திருத்தாண் டகம்பாடி
யாமாறு நீரழைக்கு மடைவிலமென் தருள்செய்தார். (கருக)

எதித்ததிரு வருட்பதிகத் தெம்படிகள் சிவாதுபவ
மதித்தெழுமெகம் பிரதிட மணிவாய்மைத் திருவாக்கே
தொழித்தெழுமெய்த் திறநோக்கிற் றாயபர சிவமேயித்
ததித்தமலம் விதித்தபெருந் தகையரெனுந் தகைவிளக்கும்.
திருப்பதிகமரசன்பாற்செ லுங்குறையொன்றின்மையுந்தாங்
குருப்பதிக நதிமுடியெண் குணியெனலு மவ்வாற்றல்
கருப்பதிக டோரவமண் கயவராதி தரக்காட்டிம்
விருப்பதிக முந்தோன்ற மேதகவாய் மலர்ந்தருள. (கருங்.)

பதிகம்வினா யடிகளுடன் பாடி ன்மை யதிற்றுணிந்தார்
துதிபுரிந்தார் பற்பலகாற் றுணையடிக்கீழ் விழ்ந்திறைஞ்சி
யிதமொழிசொற் றெழுந்தருளப் பெறிலடிக னெளரியேமுங்
கதிபெறுது மென்றனம்ச்சர் கைகுவித்தாங் கெதிர்நின்றார்
சூழ்வினையச் சாதுரியத் துறைபூகத் திறலமைச்சர்
தாழ்வினைய மொழிகடிருச் செவிசாத்தித் ததுகண்மறப

பாழ்வினைய மண்குழுமு பாடலிபுத திரம்புகுந்தார்
வாழ்வினையம் புவிக்கருள வந்தருளும் வாசீசர். (கருரு)

ஆங்கவர்செய் மருட்செயலா லருட்செயலி னூற்றனனி
யோங்குமுறை யுலகுணாத்தி யுவையாவு மவர்ச்சேயன்
தீங்குதரு முற்பாதச் செயலாகக் கடன்மறுகாப்
பாங்குறுகற் பரியூர்பு பாடிரிததண் புலியூரில். (கருசு)

சொற்றுணையே துணையாகத் தொழுதணைவார் பேறுவந்து
முற்றுணையும் புனலரசு முற்றவமென் பெற்றனனிக்
கற்றுணைமேற் பொற்றுணையென்கையேந்தப்பெற்றேனென்
றற்றுணையத் தானந்தி யானந்த மயனானன். (கரு௭)

சென்றருளும் வாசீசர் திருவடிக்காப் புலியூர்த்
துன்றருளே புரிதோன்றாத துணையடிக ளிணையடிக்கீழ்
முன்றொழுது திருவருண்மா மொழிபாடி யரிதகன்று
நன்றருளந் திருவதிகை நகர்களிப்ப வருகின்றார். (கருஅ)

வேறு.

* தூயவெண் ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந் தாழ்வடமு
நாயகன் சேவடி தைவரு சிந்தையு ரைந்துருகிப்
பாய்வது போலன்பு நீர்பொழிகண் ணும்பதிகச்செஞ்சொன்
மேயசெவ் வாயு முடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே. (கருக)

வேறு.

கொதிதழலாம் கொடுவிடத்தாழ் கோபுரத் சயககன்ருறற
கொளுங்கற் றானா, லதிகபர மாத்தநிலை யருட்சைவ சயத்

தர்ப் மகில மெல்லார், துதிபெருக வமணப்பட்ட லெங்க
நீர்இ வருகருமைத் தோன்ற லாரிப், பதிபுகுத முன்ன
ளிற் பயிற்வமென் னெனவியந்தப் பதிவாழ்கின்றோர். (கக௦)

மறுகுதொறுங் கழைபுகம் வாழைமுத னினாத்தலர்பொன்
மணித்தா மங்கள், செறியுமலர்ப் பாவாடை திகழுமணி
விதானங்கள் செழுந்தி பாதி, துறுமுமெழி னடைப்பந்தர்
துலங்கவமைத் தடியர்திருக் கூட்டஞ் சூழ, வறுகுமலர்
சுண்ணமணி யாதியதூ யெதிர்சென்றாங் கடியிற்றூழ்தார்

திருவேடச் சிவப்பொலிவுந் திருவுள்ளத் தெருட்பொலி
வுந் சிவமார் தன்மைப், பெருவாழ்வு மெதிர்வி ளங்கப் பெ
றுகாட்சி கண்டிகளி பெருகவுள்ள, முருகாகின் றடிக்கடிவ்
ழ்ந் துற்றிறைஞ்சித் திருத்தொண்ட ருவந்துசூழ, வருவாகி
சப்பெருமான் றிருவீரட் டானமெதிர் வயங்கப் போந்து,

திருக்கோயி லுட்புகுந்து பெருக்கோலிட்டிருக்கோர்த்துசெ
ப்பொ ணை, திருக்கோலத் திருமுனிரு திருக்கோவில் பே
ரின்பந் திளைப்பத் தாழ்ந்தார், திருக்கோவு திருப்பதிகந் திரு
வாயின் மலர்ந்தோங்கத் திருக்கண் ணீர்தந், திருக்கோல
முழுதொழுகத் திருநீறு சேருடத் திளையா னின்றார். (கக௩)

ஒ நவாறு புறம்போந்தங் கொருவாம லுழவார மொளிர்
கை யேந்திக், கருவாடி னைப்பெரிய கரியமலஞ் சீந்தெழக்
குக் கருணை வாழ்வு, தருவாய்மை தேற்றினத் தனிஞா

னப் படையாலத் தளிப்பு றத்தூர், திருவாளர் திருப்பணி
புற் சித்தன்முதற் புரிந்தமார்து திகழா நின்றார். (க௬ச)

அந்நாள்வெஞ் சமணெறிபொய் யனைத்துமென வாகுழி
னறிவு வாய்ப்ப, மன்னுன பல்லவன்பின் வாசீசத் திருவடி
கண் மாண்பெ லாமோர்ந், தென்னுன்செய் தேனந்தோ
வென்றுபதை பதைத்தூநி நடுங்கியேங்கி, முன்னாய மூட
ர்களு முன்னாத கொடுமையெலா முன்னிச் செய்தேன். ()

அன்னேவிப் பெருந்தீமை வகற்றரிதிங் கெவராலு மடிகள
பார்ந், முன்னாகச் சென்றிறைஞ்சி முறைப்படினங் குறைப்
படர்கண் முற்று நீக்கப், பின்னாக வாசீசப் பெருந்தகை
பே ரருளெனவே பெரிதுமுள்ளத், தன்னுநின் றுங்கடைய
வொருப்பநில விருப்புடனீ துஞற்று மாங்கே. (க௬சு)

கொல்லாமை வெளிக்காட்டிக் கொலைமுழுது மலைவின்றிக்
குறித்துச் செய்ய, வல்லார்க ளொஞ்சனிலா வஞ்சநிறை வெ
ஞ்சமண மடவோ ரிந்தப், பொல்லாத பாதகர்க்குப் புரித
ண்ட மவர்களுந் புரியுங் கோற, லல்லாது வேறிலையென்
றமண்குலம்வே ரறத்தொலைத்தா னுற்றல் வேந்தன். ()

அமணரமர் பள்ளிகளு மருகனமர் பாழிகளு மனைத்துஞ் சித்
தச், சுமைசகடங் களிற்கொணர்ந்தே துலங்குதிரு வதிகைந
கர்த் தூய கோயில், சமைதரமா குணதரவீச்சாமெனவொன்
றமைத்திலிங்க தாப னாதிக், கமைசெயன்முற் றியலநடாய்க்
கதிதருவா சீசபிரான் கழலிற் றுழந்தான். (க௬அ)

என்னுயிரே யுயிர்த்துணையே யேழையடி யேன்புரிதீங் ெல்லா மெந்தை, சன்னிதிசேர்ந் தாலன்றித் தவிராதென் றுள ந்துணிந்து சீர்த்தே நெற்கோர், பொன்னிதியே யென்போ ல்வார்புகலிடமே யகலிடத்தார் புரிந்து போற்று, நன்னித யே வாசீச நாயகமே யெனப்பலகா னமந்து மேலும். (1)

பெருநியிலியே னறியாது புரிந்தபல பிழைபொறுத்தி பொ றுத்தி யென்து, முறையிடுபு குறைந்தடைந்து முன்றாழ்தல் பின்றாத மூரி வேந்தன், குறைமுழுது நிறையருளாற் குண மூமுன் கொண்டமைதங் கோலங் காட்ட, மறைமுழுதும் வடிததருளு மணித்திருவாய் மலர்திறந்து வருந்தேன் மன்ன.

அகிதநமக் காற்றினையன் றவைகளினோ ரணுவுநமை யடை ந்த தின்றத், தகையுமுணர்ந் தனைசிவமே தனிமுதலாம் பிர மநெறி சைவமென்றே, நிகமசிவா கமமுதனா னிகழ்த்து முடி புண்மையெலா நேரே யாரு, மகிமுழுதோர்ந் துயச்செ யித மாண்செயலே செய்விதநாய் மன்னரேறே. (க௭க)

ஆதலினச் செயனோக்கி யகம்வருந்தே லென்றவனை யருளி னோக்கி, நீதிதெரிந் தரசுபுரீஇ நிறையருள்பெற் றுய்தியென நிகழ்த்தக் கேட்டான், மாதவமென் முன்புரிந்தேன் வள்ளா னல் லருட்பேறும் மடமை யேற்கு, மீதரவென் றடிக்கடி வீழ்ந் திறைஞ்சுபுபற் பலதுதிக ளிசைத்தான் மன்னே. (௮)

அனந்தரம்வா சீசபிரா னுருடலைமேற் கொண்டனுவு மயர் ததிடாமே, மனந்தரமெய்ச் சைவநெறி வளர்த்தரசு வழாதி

ஞசு

சித்தவடமான்மியம்.

யற்றி வனக்கி ரீப, கனந்தரவீ ரட்டேசர் கழலுமறவாரெறி
யிற் களித்து வாழ்ந்தா, னினந்தரமெம் யடியார்சூழீந் திறை
ஞ்சியசீர் வாசீச விற்ப வாழ்வு. (கௌங்)

அன்னதனித் திருவதிகை யமர்ந்தருளிப் பன்னெநொ ளரிது
போந்து, பன்னுதிருத் தலங்கள் பல பணிந்ேத்தித் திருப்ப
திகம் பாடிச் சென்றே, யின்னருளாற் றிருச்சூல மிடபகே
தனந்திருத்தோ ளிலங்க வாய்ப்பும், றுன்னுசிவ னேதானென்
றுலகுணரப் புறத்திலுமிக் கொளிரக் காட்டி. (கௌசு)

அபபூதி யடிக்கண்மகம் கருவிடந்தீர்த்தருளியுமற்றதுநீ மீஇப்
பின், மெய்ப்பூதி யாவீழி மிழலையருட் காசுபெற்றீஇ விமல
ஞான, வைப்பூதி யப்பெருஞ்சீர் மாண்பினருந் திருவருளே
வயங்க முன்னிட், டெப்பூதி யுங்கொன்மாண் பென்றுல
கோர்ந் தமையுமுறை யிலங்கக் காட்டி. (கௌரு)

ஆரியமுந் தென்றமிழு மாணென் றடைமொழியா லவ்வி
ரண்டு, ளாரியததி னுந்தமிழே யதிகமெனத் தாண்டகமுன்
பை பாவாற், தேரியவைத ததுமன்றிச் செயலாலு மறை
க்கதவர் திறப்பித் தத்தத், தேரியலா ரியத்தாணைத் திறல்க
டந்துட் புக்கருளே திகழக்காட்டி. (கௌசு)

திருக்கலை யெத்துணைமைச் சிறப்பினருந் தாமுயன்று செ
ல்லொ ணுச்சீர்ப், பெருங்கமுள தென்றுலகோர் பெரிதுணர்
ந்துய் வானருளாற் பிறங்கை யாற்றவ், வருட்கலை தானே"

வந தண்டாதரககண் டின்னனப லற்பு தச்சீர், வருக்கநிகழ் தர
ப்புவினின் மன்னுதல மெல்லாழு மகிழ்ந்து பாடி. (கௌ)

திருப்புகலூர் விருப்பினுதீஇத் திருப்பதிகம் பொருப்பபா
பன் செல்வி பாகத், திருப்பவனைக் கருப்பினுமண் ணிப்ப
வனைமெய்ப்பவனை யேன வர்ன்மை, மருப்பவனைச் சுருப்பித
ழிமுலையனைமாலையனை வலத்தின்வாமத், தருப்பவனைப் பல
பாடி யருந்திருத்தொண் டினிதுபுரிந் தமர்ந்து வாழ்வார். ()

பின்னெநிரா ளங்கமர்ந்தெண் பதின்மேலோ ராண்மிசெலப்
பர்மன்முன்னா, என்னெடுவான் கயிலாயத் தருளியவா றை
ந்தெழுத்தோ டக்க நீறென், றுன்னுசிவ சாதனமெய் யொ
ளியேயெங் கணும்பரம்பி யுலக மெல்லா, மன்னியல்வை
திகசைவ வாய்மைநெறி மயமேயாய் வளர்தனோக்கி.(கௌ)

மகிதலமா னுடவடிவின் வருசீவன் முத்தநிலை மாற்றிவாழுந்
தகுதிவிழைந் தக்குறிப்பே தருபதிகம் பண்பாடிச் சகல வேத
வகிலசிவா கமசார வத்துவித நிரதிசயா னந்த வாய்மை
திகழ்தருமா பரமுத்தத் திருமருவித் திருவடிக்கீழ்த் தினை
த்து வாழ்ந்தார். (கஅ௦)

சித்திரையிற் சதயமார் திருநாளி லொருவாமெய்ச் சிவமே
யாகி, யீத்தனாவாழ் ஷ்றவமர்வா கீசரமண் பதகர்விடு மிபத்
தை முன்னிட், டத்தருண மருன்பதிக மதிலுமய ராதேனை
யவற்று மிந்தச், சித்தவடத் திருமகிமை திகழ்தரவைத் திடி
விதன்சீர் செப்பற் பாற்றோ. (கஅ௧)

நிசு

சித்தவடமான்மியம்.

பேசருமா மறைபுகல்சுப் பிரமணியே வரமுணியாம் பிள்ளை
யார்முன், மாசகல்காழியின்முதற்றும்வந்தருள்காத் தீவவேட
மலியுமாண்பின், நேசுவய சருண்முதிர்வா தீயநோர்கண் டிவ
கைநனி தேக்கத் தாதை, யேசகங்கட் கெனுவப்பு ரேயென
வாய் மலர்ந்தருளு மிதனாற் றானே. (கஅஉ.)

அப்பரென விடுகுறிபோ லமைந்ததுபே ரதுவேபல் ஷண்
டங் கட்டு, மப்பரெனு நிலையுணர்த்தி யருட்சிவமே தாமெ
ன்ப காட்டு மந்த, வப்பரே பிள்ளாயென் றதைதரவப் பெ
யர்புனைந்தா ரவரு மிவ்வா, தப்பருமா மகனரு மகிலமுய
வந்தருளி யமர்ந்தா ரேனும். (கஅங.)

வாசீசத் திருவடிகண் மகிதலத்தெண் பத்தொன்றும் வய
சின்காறு, மேகாம லருட்கோலத் தெழில்காட்டி யினிதுலக
மெல்லா முய்ய, மாகாதற் றிருவருளே வழங்கிவீற் றிருந்த
ருளும் வாய்மை மேன்மை, மோகாதி முதறொழிதது முது
க்குறைந்தோ ரெவராலு மொழியொணாதே. (கஅச.)

வாசீசச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௨௮௬.

சுந்தரச்சருக்கம்.

பொன்னங் கடுக்கைப் புரிசடையெம் புனித னநிதன் பொ
ன்னருளே, கின்னந் தீதித்தன் புடையார்க்குக் கிடைப்பித்

தாளாக் கிளர்கயிலே, யின்னந் தருக்கன் வல்லிமுத லெல்லாஞ்
செறிந்தங் தெழில்பெருக, மன்னந் தனிபபே ருய்யானந்
வயங்கு மெவாக்கும் வகுப்பரிதே. (க)

தருப்பஞ் சகங்கள் பலகோடி சார்வல் லிகளுந் தழீஇயெ
ன்று, மருப்பஞ் சீகச மலாதளிபிஞ் சருங்காய் கனிமுன்
னவதுதைந், துருப்பஞ் சகல தினத்துமொழித் தோவா
திலகவ வுய்யானம, வுருப்பஞ் சகங்க னெல்லாஞ்செய் விமல
மேன்மை மிகவளிக்கும். (உ)

அமுத சஞ்சீ வினிமுதலாமளப்பில்வகைமுலிகைகளெலாங்
குமுதநீதன்றனக்குமுடற்குறையுங்காலாற்குமைப்பனவா
விமுத லமுத நீரங்கிலகண் மிக்துப பொலிவ பூவைசகா
திமுத னிகமா கமநாதத் திறனே தமுமவ் வுய்யானம். (ஈ)

கொடிய விலங்குஞ் சிவோகம்பா வணையே குறிப்பி னிசை
ப்பதெவ, னெடிய தருக்கண் முதலெவையு நிலவு முல்கெ
லாம்பெருக்கு, மொடிவில் சிருட்டி மாதிரிகை யோமன் கரு
ப்ப நிலையமதோ, முடிவின் மூல பண்டார மோமுன் புக
லவ் வுய்யானம். (ச)

வேறு.

.இத்தகு முத்தி யுனத்தி னுப்ப னெண்டி சை கமமும்பல்
வகைய, புத்தலர் மணங்கள் சாளரீ நெறியிற் பூந்துக னின்

னறையிலிற்றி, மத்த*மா நுதந்தை வரவிந்து காந்த மாண்
சிலா மயத்தமைந் திலங்குஞ், சித்திர மணிமண் டப்பொன்
றாங் கதன்சீர் செப்பரி தெப்பெரி யவர்க்கும். (௫)

ஆவிகள் போக மடுத்திடற் காக வம்மையென் றப்பென்றி
ருவே, றோவிலா வருக்கொண் டருள்சிவு ஷெமையாளுமை
யுட னமைவில்கா முகர்போன், மேவியர்ங் குள பல்வனனெ
லாங் காட்டி மிகுநசை மொழிகளும் விளம்பித், தேவிய லரி
மான் றவிசல ரணைமேற் திகழுவீற் திருந்தருள் செய்தான்.

அவ்வழி யுடன்வீற் திருந்தருள் புரியெ ன்னைத முன்னிலை
யாடித், திவ்விய வொள்க்கு னுள்ளொளி யாகித் திகழருத்
தோற்றமோ ரிரண்டு, ணவ்வியங் கண்கள் களிப்புற நாந்
னல்லுருத் தோற்றமே நயந்தாங், கிவ்வெழிற் றோற்ற மித
யமுற் தீர்ப்ப தென்னையோ வென்னையோ வென்றா. (௭)

தானுநேர் காமுற் றாங்குமா தோற்றந் தனையவ டிருவுளக்
குறிப்போர்ந், தானகந் தரத்தன் சாயைகைந் நீட்டி யப்பெய
ரிட்டழைத் தனனத், தூகிழ லுருவாய் வெளிவரக் காணா
உச் சுந்தரா வீண்டெமக் கென்று, நீற்றுந் தொடையல்
புனைதனம் பருகே நீற்றுக்காப் பேந்துபு கிற்றல். (௮)

ஆயநற் பணிசெய் தமர்கென வாணை யளித்தன எனிலமு
மளித்தாள், சாயையு மவ்வா றழைப்புறீஇ யிருவர் தையல

* மந்தம—மத்தமென் வலித்தல் விகாரம்பெற்றது.

ராகிவந் தனைய, நாயகி யானை மேற்கொண்டாங் கவட்கிந்
நறும்பணி நாடொறு நயப்ப, நேயமா ரவர்பேர் கமலினி
யார நிந்திசைசூரரென நிகழ்வ. (௯)

கடைக்கணி. னோக்கே பிணிந்தமா சனைத்துங் கழற்றுபு
கருதருந் தூய்மை, கிடைக்கவெவ் வுயிர்க்கு மளித்தருண்
மென்றூந் கிளர்பெருங் கருணையே பாயு, மடைக்கண் முற்
ற்றுவர் முழுத்திரு நோக்கு மருதூறப் பெறுநிலை யாடி,
யிடைக்கவின் யாவ ரியற்கவிக் கமைவ திசைப்பரிதிசைப்
பரி தெவர்க்கும். (௧௦)

அருமறை முடியோ வதன்மெளி வாஞ்சி வாகம் சாரமோ
வவற்றுள், விரவுமுள் னுயிரோ பரவருஞ் சுத்த வித்தியா
நிலையமோ மேலார், துரியமோ துரியா தீதமோ வதுல
தூபமா முனிவருள் ளகமோ, புருவடத் தியமோ யாதென
லாமப் புராதன தரிசன புளகம். (௧௧)

இன்னவா தரிசத் தாதர நோக்கு மிமாசலை யுமாபதி யெழி
ன்மும், னுன்னரு முக்க ணாற்புய மாதிரி யுருவெலா மொரு
விலா துதித்த, மன்னுமுள் னொளியா மங்கிழன் மனாதி வர
ம்பறு தரம்பெறு மாநா, 'லென்னரோர்ந் துரைப்பார் சிவந்
தினுட் சிவமென் நிலகுவிந் மாற்றமொன் றிசைத்தும். ()

மூவரு மனைய திருப்பணி நியதி முறைவழா தின்பநீர்மூழ்கி.
நாவல ரெவர்க்கும் பரவருந் திறத்தோர் நந்தன வனத்தக
ந்ணுகித், தேவரு ம்லர்க ளாவன கிஷையத் திருந்துபூம் பிட.

கைதண் டிடைக்கொண், டோவரு மலங்கல் புனைதன்முன்
ஞா மொருங்குசெய் தொழுகுவா ரானார். (கங)

வேறு.

இத்திருப் பணிபன் னாங் கியல்வுழி யிடையோர் காலத்
தததிருப் பாற்க டற்க ணுலம்வர் தடர்ப்ப வஞ்சி
யுத்திருத் தவன்மு னும்ப ரோலெனக் கதற்ச் சூழ்ந்து
கததிருத் துவமு னெல்லாக் கனமுங்கொள் கண்ணுதாலோ.

அடைக்கல மடியே நிற்கே யடைக்கலந் தருண மிப்போ
திடைக்கல மல்லே மால மெனுந்திமிங் கிலத்தால் யாக்கை
நடைக்கலங் கவிழத் துன்ப நரலையு ளமிழ்தின் மேற்கட்
கடைக்கல மந்தே மெந்தாய் கைவிடேல் கருணை வள்ளால்.

என்னநின் றலறி னாரவ் விரங்கொலி திருச்செ விக்கட்
மின்னலு மிரக்கந் தூண்டச் சுந்தரா நீபோந் தின்னாக்
கின்னல்செய் தடர்ந்து டற்றி யெங்கனும் பரவு மாலந்
தன்னைநம் முன்கொ ணர்ந்து தருகென வருளிச் செய்தான்.

திருவரு ளாணை யோடி சேவடி சென்னி மேற்கொண்
டொருவருங் கைலைக் கோயி லொருவகைபுறம்போந்தன்ன
வரிபிர மேந்தி ராதி யனைவரு மினைய யாண்டும் [ணங்
விரிபுல கெல்லாங் கொல்லும் விடத்தெதிர் வந்தெம் மன்
திருக்கர நீட்டி நின்ற செய்கையே கண்டார் வாணோ
ருருக்கரந் தாங்கவ் வசல முலகினுக் கருளாஞ் செந்தேன்

பெருக்கர ஊர்தத் துற்ற பிரமர மெனத்தி ரண்டு
சுருக்கரம் ஊர்த்த மைந்த கொள்கைகண் டிறும்பு துற்றார்
சுந்தர நாமத் தோன்ற றுணையடி நமந்து பல்கா
லந்தர ரெனுமெம் பேர்க்கின் றவப்பொருள் கொள்ளா தாவி
தந்தர னருட்பேற் றிற்கோத் தாரெனத் தலைய ளிந்த
தெந்தர மாமோ வென்னு வேத்திசை சோத்த மீந்தார். ()

இலேகர்நேர் கண்டு மந்தோ விதயமஞ் சுறச்ச மீபத்
திலேகவுந் துணிவி லார்சேய்த் தீண்டுபு செல்லச் சென்றாங்
கிலேகிய மருந்து வோர்தந் திடலெனவெங்கோன்செங்கை
யிலேகிடைப் பியவ ளித்தவ் வேந்தலா ரிறைஞ்சா நின்றார்
எதிர்தொழு தெழீஇவ லப்பா லிருந்திரு நீற்றுக் காப்புந்.
துதிகரத் தேந்தி நிற்குஞ் சுந்தரத் தோன்ற லாரா
மதிநதி யிதழி வேணி வள்ளலா ரருளி னோக்கி
விதிதிதி யாதி யாய வியன்றொழி லாற்ற லேற்ற. (௨௧)

வேறு.

மேலாய வமரர்களும் வெருண்டினார்ந் தோடோடக்
கிலால மவல்புகல்போற் கின்னமுழு துறத்தூர்த்து
மாலால வியாபகத்தை யணுவாக்கி யங்கையினின்
பாலாக வமைத்தளித்த பரிசிதனு னின்றனிப்பேர், (௨௨).
அகிலமெலாந் தொழுதகுல ராலா ஸு சுந்தரனென் ,
நிகபரமு மொருவீடு மிசைப்பவருக் கிசைத்தருளுந்

தகுதியொடு நிகழ்கவெனத் தந்தருளி முந்துலரு
முகமலர்பு சுகமுழுதார் முதமிகுமப புதர்குழுவை. (உரு)

அருள்பெருக நனிநோக்கி யவர்க்கருளிப் பொதுவகையிற்
நிநுமகிழ்நற் கருண்மலர்க்கட் சிறப்பருளி வாயமலரும்
வெருவொழிநிர் விக்கினச விக்கினங்க டொழுநவர்க்கு
மொருவினர்க்குந் தருமுதனம் மும்பன்முக வும்பலன்றோ.

திதிவகுத்து மதிமிகுத்துஞ் சிறந்துளேநீ மறந்தனையேன்
மதிமுகத்து மாதவகேண் மதிபிறர்க்கெனிகைப்பதையெண்
கதிபுகுத்துந் கணைசன்மலர்க் கழல்பணியாப் பழவினையா
லதிகரிதத செயன்முடியா தவ்வளவோ வெவ்விடத்தால்.

வேறு.

உடலினூ டியிராட வுளத்தினூ டயர்நீட
விடரின்வா டிமையோர்க ளிரிந்தோட வமையாத
படரினோ டொருநீயும் பரிந்துடலுங் கரிந்தந்தோ
விடரினூ டுமுதென நின் வெண்ணிறமும் பழகாய்த்தால்.

இன்னன்மிக நுமைத்துரந்த வின்னவிட மகிலமெலார்
தன்னுணவாக் காதமையத் தரிக்கின்றோ நமதுகளத
தன்னதுளை முதலாய வமரர்முனி ஷோராதி
யென்னருமெய் தெளிந்துய்வா னிட்டகுறி யாய்த்திகழ்க,
என்றருளி யருட்கரத்தி னிருந்தொளிரவ் வெறுழ்விடத்தை
என்றமுதா கியதுகர்ந்து நவிற்றருஞ்செம் பொணிற்பதித்த

தன்னொன்றின் முழுமணியிற் றுலங்கவமைத் தஞ்சலியா
நின்றருள்வேட் டெதிர்ந்தொழுமந்நெமிமா லுக்கதன்மேலும்.

இன்னருளா லுணர்த்தருளு மின்னினிமா தவகேட்டி
யுன்னினர்கீா மியமுடிக்கு மும்பன்முகச் செம்பொருளை
நன்னரிடைஞ் சூழ்கீர நரலைக்கடைந் தின்னமுத
முன்னியவா பெற்றுவிண்ண முழுதளித்தான் செயனிறுத்தி.

வாழியென வாய்மலர்ந்தம் மாற்குவிடை மரபினளித்
தூழிமுத லாம்பரம னுமையொடுவீற் றிருந்தருள
வாழிகடைந் தமுதுபெறு மார்வமிக வாழிகரத்
தேறிசைவங்கியமெடுத்தோனெதிர்பணிந்தே கினனிப்பால்.

ஆலால் சுந்தரனா ரநிந்திதையார் கமலினியார்
மேலாய மூவருந்தம் வியன்பணிசெய் தொழுகுநாள்
வாலாத் நெறியொழிந்திம் மாநிலமோர்ந் துய்யவுந்தான்
றோலாத விருந்தமிழ்த்தண் சுவையமுத மாந்திடவும். (1)

திருவுளங்கொண் டருள்வழங்குஞ் சிகண்ட சிவபெருமா,
னிருள்கடந்த தன்னிழலா மெம்மடிக டம்மையுமச், சுருண்
மணந்தெண் டிசைகமழ்ந் தூநல்லா ரிருவனாயுந், தெருண்
மணங்கொண் டலர்கொய்வுரித் திரிந்துளங்கா முறப்புகி
ந்தான். (௩௨)

நங்கையரவ் விருவனாயந் கம்பிவிழைந் தெதிர்நோக்க
மங்கையரு நோக்கினரம் மரபாயு மீவர்மூவர்

தங்கன்பணி தலைகின்ற ராதலினம் நகுமலர்கொய்
தெங்கள் மிரான்கோயில்புகுந்திரும்பணிசெய்தருணைந்தார்
வேறு.

சுருதிபுக லாலால சுந்தரரா சியநோக்கிச் சுந்த ராசெந்,
துருதியளி முரலளகத் தோன்கயரை விழைந்தனைநந் துணை
ப்பொற் றுளே, கருதிமலர் கொய்வுழியக் காரணத்தாந் றுர
ணிபோய்க் கலந்த மர்ந்தே, வருதியவ ரோடெனவெம் மா
னருள வினாயிமய மலைமான் கூறும். (௩௪)

பன்னாரு மொருசேரப் பணிமலர்கொய் வுழியிவரைப் பரிசி
யாமா, வின்னாள்வந் தெழுந்ததென விசைத்தவனி மானுட
மா கென்ற நீதி, யென்னாரு மென்னாத விதுதகவோ வின்
னருளுக் கென்று வெற்பின், மின்னோதல் வினவியமால்
விடையமலன் விடையமல விளம்பு மன்னே. (௩௫)

அகிலமெலா மளித்தருளம் மனைநீயா தலினிமயத் தணங்கு
கேட்டா, யகிலமனித் தருளுமதற் கதுகுணமே நாம்புரிவ
தற்கின் றாய்நீ, யகிலமுயற் கொவ்வொருஞான் தவனியுற
வேண்டுமகக் கபேத ரற்றா, லகிலமிறைஞ் சிவனவரை யவ
ரிவனை விழைதரநா மகங்கொண் டிய்த்தாம். (௩௬)

காரணமொன் நிலாதிவரைக் கைலையினின் தேருவித்தல்
கடமை யன்றும், காரணமீ தல்லதுமிக் கைலையினம் மய
மேயாங் கனம்பெற் றோருங், காரணநூல் விலக்குசெயல்

கருதினது சிறிதெனினுங் கவற்று துக்க, காரணமென் றில
குமவரீஇக் கதிநெறிகின் றுய்ந்திகா ரணமு மாமால் (௩௭)

.இன்னநீப மன்றியுமிங் கிவன்புரிகைத தொண்டிவந்த வெ
மக்கண் னோன்வாய், மன்னுதிருத தொண்டினிறை மறைவ
டித்து, ந தெளிந்தொளிர்தென் மறைததே வார, மென்னு
மிசைத திஞ்சுந்தமார் திச்சையுமுந் துதலாலீ திசைத்து
நங்கா, யன்னதமிழ் மறைநிநரி சனத்தவனிக் குணமையு
னா வளிபப தாமால். (௩௮)

இன்னனபன் நலங்கனெலா மெய்துமிலி நேர்ச்செயலாணி
ன்ன தூயேர், ரென்னுந்யெய் தினுமென்ன மிமையவரான்
வேற்றிடத்தா விழிவு சாரமோ, யுன்னுமணி பழுதுறுமோ
யுநினுமொரு வாறுநம தொபபி லாத, நன்னிழல்வேற நிய
ல்பாண்டு நண்ணிலதென் றுணாந்துபோநீ நவிறறலென்னே.

என்றருளி யிடப்பாகத திறைவிதிரு வுளங்கனிப்பித் திருந்
தா னெம்மா, என்றருளிச் செய்தபடி யாலாலசந்தரனு ரகி
லம் போற்றா, நின்றதிரு முனைப்பாடி நீணட்டின் பானா
ட்டு நிறைமுற் றோங்கி, நன்றுபுகழ் நாவலோர் நாவிலூர் ப
விலூர் நாவ லூரில். (௪௦)

உலகமெலா மீடேற ஷ்யராதி சைவகுலத் துண்மையேற,
முலருநிக மாகமதூல் வழியேற மொழியேற வழுகது கென
சொ, விலகியசீர்ச் சடையனூ ரிசைஞானி யாராமகினை பெய

ங்குமேதக், குலவுமவர் மடியேறு குலமகவா யருளேறு
கோல மேற. (சக)

திருவேற விருவோருந் திருநதாதை தாயரெனுஞ் சிறப்பி
னேற, வருவேற வவநரிததா ரொருவாதபெருவாழ்வுற்று
வந்து சண்டா, விருவோரு மிளங்கோலத் தெழில்கனித்த
நனிசமேயை விருகையார, மருவேறு தமலமிசை வருசேயி
னெடுதநனைத்தநா மசிபும்க கூர்ந்தா. (சஉ)

உலகெனுரு வெலாமினப்து மொளியியட்டிந் கொளியளி
சது மொளிப்பி பூமபா, வலகிலழ கெலாந்திரண்ட வரு
ருருவோ கெருருருவோ வடிய ரேமெரு, குலமவனி யுலக
மெலாங் குழிதறுபெருந் தவபயனோ கோதின் ஞான, நல்
பிறைமவா சிவப்பொலிவோ நவிறுநரிதிம மகவெனவுண்
னயந் தா ரன்னோர் (சங)

உதாவற்ப பதிமுழுதுந் தநதமகோற் சவமெனவேசாற்று
போதை, வருநாரு நனிசிறப்ப மங்கலமாண் செயலவினேத
பவ வளவல போந்த, திருநாள்ச் சவனிதுலாத திங்களைத்
தாய் தந்தைதவச் செலவப பேறறை, பொருநாளைக கொரு
புண்மித கொளிரவடிவா திகளைவியந் துரைத்துச் சூழ்வ.

தாதையா தாயரெனுஞ் சடையரிசை ஞானியார் தங்க ஞா
னப, போதையா சினபந்ரூப பொலிவையா ரிசைசகுநரப்
புனித வாய்மை, மேதையா ரிவாக்கிதத விதரமே யமைவ

தென ஊமம்ப கின்றார், திசையார் கலியுலகு தீர்த்தயநன
மகப்பெற்ற சீல ஊம்மா. (சௌ)

வேறு.

இவ்வகை புருளாற் றங்கட் கெய்துசேய் மணியை மூண்
மைக், கைவரு மணியாய்ப் பெற்றுக் கனிக்கடல் குளிக்ரு
மன்வர், தெய்விகச் சடைய னான திகழிசை ஞானியாரு,
மவவருண் மகவைப போற்று மருமையா ரனக் கவல்லா.

அப்படி யனைய சேயு மவரிடந் தகில முாய்
வொப்பறப் புரிந்த வாட லுராயின ளனக்க வற்றோ [சேயு
செபுபில னீவனென் றென்னை, திரக்கரிப பவரன் னான
ரெப்பெரி யவர்க ளானு மெண்ணவு மொண்ணு தம்மா (சௌ)

நம்பியா ருலகுக் கெல்லா ஞானவண் பனைவா முரா
நம்பியா ருங்கொ ளாததர் நற்கம லேசர் தோழா
நம்பியாரு யிர்களாய நங்கைமாக் கென்றோ நாம
நம்பியா ருநா ரென்னு நயந்தழைத் துவந்து வாழ்ந்தார். . ()

நாளொரு வண்ண மேனி நலனொரு காலே வெவ்வே
ருளுற வளர்ந்தாங் கென்னை யாளுடை நம்பி யாபல்
வாண்மணிக் கலன்கண் மாறி மாறிப்பூண் டருட்பே ராட
னீனொளி மறுகு பேரர்ப்ப நிலவிய நிரம்பு நாளில். (சகூ)

* நரசிங்க முனைய ரென்னு நாடுவா ழரசர் கண்டு
பரவருங் காதல் கூரப் பயந்தவர் தம்பாற் சென்று

விரவிய நண்பி னாலே வேண்டினர் பெற்றுத் தங்க
ளரசினங் குமரற் கேற்ப வன்பினுன் மகன்மைக் கொண்டார்.

* பெருமைசா லரசர் காதற் பின்னையாய்ப் பின்னுந் தங்கள்
வருமுறை மரபின் வைகி வளர்ந்துமங் கலஞ்செய் கோலத்
தருமறை முந்தூல் சாத்தி யளவினொல் கலைக ளாய்ந்து
திருமலி சிறப்பி னோங்கிச் சீர்மணப் பருவஞ் சேர்ந்தார். ()

ஆங்கது நோக்கித் தாதை யாருந்தம் மரபுக் கேற்பப்
பாங்குள புத்தூர்ச் சைவ பரம்பரைச் சடங்க விப்பே [சூந்
ரோங்குவே தியர்க்கு ணர்த்தி யுடன்பாடி தெரிந்தெங் கெங்
தேங்குசீர்ந் திரும ணஞ்செய் தினநிய மனந்தெ ரித்தார். ()

தம்பதி நாவ லூரின் முன்புரி சடங்கெ லாஞ்செய்
தெம்பதி நம்பி யொப்பொன் றிலாமணக் கோலங் கொண்டு
தம்பதி யாதற் கெய்தந் தகும்பதித் தவப்பே றுய்ப்ப
வெம்பதி வினைக ளெய்ப்ப விருங்கடி விழைந்து சென்ற. ()

வரவெதிர் வரிசை மல்கச் சடங்கவி மறையோ ரேற்பப்
பரவையோர் நதிமேற் செல்லும் பரிசினப் பனவ ரிற்கோர்
கிரமண மண்ட பத்திற் சென்றெமை யுபக்கொண் ஞான
சூரவன்வீ ற்றிருந்ததெய்வக்கொலுவையார் குறிக்கவல்லார்.

இவ்வியற் சுபமு கூர்த்தத் தெங்குல தெய்வ நம்பி
திவ்விய மணச்ச டங்கு திகழ்தரத் தொடங்கிச் செய்யு
மவ்வுழிக் கயிலை யின்க ணருளிய வண்ண லாங்கே
தைவிக மறையோ னாகிச் சார்ந்தனன் றித்தாட்கொள்வான்.

வேறு.

வந்தருளச் சிவமறையோன் பணஞ்செய் கோலம் வகிதரு
ளச் சிவமறையோன் மாட்டு வந்தாங், சிந்தமொழி கேண்டி
னிறை சபையின் மிக்கீ ரிவனமது மெய்யடிமை யெமது
தொண்டு, நந்தமொழிப் படிபுரியுங் கடப்பா டன்றி நண்ணு
சுநர் தரமிவற்கு நடவா தொன்று, முந்துதொடா பென்று
முள திவற்கெ மக்கு மொழிசரத மாவணஞ்சொன் முறையி
னென்றான். (நக)

வேறு.

* மாசிலா மரபில் வந்த வள்ளல்வே தியனை றோக்கி
நேசமுன் கிடந்த சிந்தை நெகிழ்ச்சியாற் சிரிப்பு நீங்கி
யாசிலந் தணர்கள் வேறே ரந்தணர்க் கடிமை யாகல் ஞா
பேசுவின் றுன்னைக் கேட்டோம பித்தனோ மறையோ னென

* பித்தனு மாக பின்னும் பேயனு மாக நீயின்
றெத்தனை தீங்கு சொன்னு யாதமற் றவற்றா னுனை
னத்தனைக் கென்னை யொன்று மறிந்திலை யாகி னின்னு
வித்தகம் பேச வேண்டாம் பணிசெய வேண்டி மென்றார்.

வேறு.

ஆசிலென வேறெனச்சொ லடையிற் றுஞ்சி வாரியசந் ததி
யென்ன வருளின் வாய்மை, தேசியலொப் பரும்பெரு
மைச் சிறப்பு நீடச் சிவசாதிக் கயலாய திசைமு கதனோன்;

வாசலென்வை திகமறையோர் வடிவே யாங்கு வர்தமறைக்
கிழவனுரு வென்ன யார்க்கும், பேசயர்வு மூதிற்றூழ்வுந் தே
ற்றி யாங்கெம் பிரரண்பணிநீ செயவேண்டு மென்று பேசும்.

ஆணைமொழி யருட்டொடர்முன் பற்றி யிர்ப்ப வாங்கெழு
ந்து பாங்குறச்சென் றருள நம்பி, பேணுநறை யவனோட
புடன்பி னோடிப் பிதாங்கற்கா னோலெகொளல் பிழையென்
முங்கத், தாணுகையா வணம்வாங்கிக் கிழிப்ப வற்றூற் றுவி
லா வடிவையெனுந் தன்மை யாருங், காணவிளக் கினைநன்று
வெண்ணெய் நல்லூர்க் கவினமறையோர்ச் சேறுமெனக்
கழுந் யேக. (கூ0).

அவனைவிடா துடனேக வெமையா ணம்பி யாருர ரண்ண
லுமாங் கவையார் முன்னே, யவனைவிடா வழக்குரைப்ப
வனைய மன்றத் தந்தணரா ஞரர்குலத் தான்ற தொன்மைச்,
சிவனைவிடாச் சீருணர்ந்தோர் மூன்றி லொன்று தேற்றுகெ
னக் காட்டிடவச் செய்ய வேலை, சிவனைவிடா வச்சபையா
ரேவ லான்முற் செழுந்தவத்தோர் கரணன்வா சிப்பதானன்.

வேறு.

* அரும்மை நாவ லாதி சைவனு ஞரன் செய்கை [பால்
பெருமுனி வெண்ணெய் நல்லூர்ப் பித்தனுக்கியானு மென்
வருமுறை மரபு னோரும் வழித்தொண்டு செய்தற் கோலை
பிரமையா லெழுதி நேர்ந்தே னிதற்கிவை யென்னெழுத்து.

வேறு.

ஒனுமுனாகேட் டனர்மேலுஞ் சாட்சி யாய்க்கை யெழுத்தி
ட்டார் பெயர்களும்பின் னிசைப்பக் கேட்டா, ரணையபெரு
முதியருஞ்சாக்கிரக முத்தி யகன்றுரிப சாக்கிரத்துந் றுங்கு
மெய்யே, ரிணையசெய லென்றிடின் பிதாம தன்ற நெழுந்
தோவென் றுறநோக்கித் தெரிதி யென்று, பிணையுமுதி யவர்
நம்பி யின்பா லன்பாற் பேணியெழு மனக்காதற் பெருமை
காட்ட.

(கவி.)

நதியிதழ் மதுகரந்து போந்த வந்த னுளனுமாங் கதுவினவி
நன்றிவ் வோலை, முதியவெழுந் திவனேகா னுறவல் லா
னம் மூதாதை வரைந்தகொண முற்றும் பார்த்தும், மதியி
சைசம் மதியுணாமி னென்ன வாங்கே வரவழைத்தொப் புண
ர்த்தடிமை வாய்மை கூற, விதியிதுவென் றுடம்பாட்டி னம்பி
யுண்மைவிளக்கியிறை யவற்றொடர்மா விருப்பையோர்த்தும்.

நம்பியா ருரர்குலங் குணமுன் னாய நாடரிய பீடரிது நாடி.
நாடித், தம்பிரான் றேழர்மேற் காதல் கூருந் தன்மையா
லம்மறையோர் தடுத்தாட் கொள்ளு, மெம்பிரான் முகநோ
க்கி துமக்கிவ் ஆரேல் யாவுங்காட் கெவெனச் சென் றிருந்
பொற் கோயி, லும்பரார் பீதிமறைந்து விடைமேற் றேன்றி
யொளிர்தரக் கண்டிறைஞ்சுநம்பிக் குணர்த்து மெம்மான். ()

வேறு.

* முன்புநீ நமக்குத் தொண்டன் முன்னிய ஸ்வர்கை கூரப்,
பின்புநம் மேவ லாலே பிறந்தனை மண்ணின்மீது, துன்புறி
வாழ்க்கை நின்னைத் தொடர்வறத் தொடர்ந்து வந்து, நன்
புல மறையோர் முன்னர் நார்தடுத்தாண்டோ மென்றார்.

* என்மெழு மோசை கேளா வீன்றவான் கனைப்புக் கேட்ட
கன்றுபோற் கதறி நம்பி கரகர னுதியங்கந்
துன்றிய புளகமாகத் தொழுதகை தலைமே லாக
மன்றுளீர் செயலோ வந்து வலியவாட் கொண்டதென்றார்.

* எண்ணிய வோசை யைந்தும் விசும்பிடை நிறைய வெங்
விண்ணவர் பொழிபூ மாரி மேதினி நிறைந்து விம்ம [கும்
மண்ணவர் மகிழ்ச்சி பொங்க மறைகளு முழுங்கி யூர்ப்ப
வண்ணலை யோலை காட்டி யாண்டவ ரருளிச் செய்வார். ()

* மற்றுநீ வன்மை பேசி வன்மொண்ட னென்னு நாமம்
பெற்றனை நமக்கு மன்பிற் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க
வற்சனை பாட்டே யாகு மாதலான் மண்மே னம்மைச்
சொற்றமிழ் பாடு கென்றார் தாமறை பாடும் வாயார். (கூக)

வேறு.

அருச்சுனைபாட் டேயாகு மென்னுந் தேற்றத் தாதிசைவாக
கான்மார்த்த பரார்த்த மாய, அருச்சுனையேகுலதருமமுக்கி
யாங்கு மாதலினவ் வழியேகொண் டமையி னம்பி, யருத்திதி

றை தீந்தமிழ்ப்பாட் டமுது னுத்தம் கருத்திவரு செயற்கி
டையு ருஞ்ஞென்னு; மருத்திதெரித் திருமடவார் வாஞ்சை
பாலன் தவனியிற்செல் வித்ததென்வா யறிவித்தானால். ()

வேறு.

* தேடிய வயனு மாலுந் தெளிவுறு வைந்தெ முத்தம்
பாடிய பொருளா யுள்ளான் பாடுவாய் நம்மை யென்ன
நாடிய மனத்த ராகி நம்பியா ருரர் மன்று
ஷாடிய செய்ய தானே யஞ்சவிக்கூப்பி நின்று. (௭௧)

* வேதிய னாகி யென்னை வழக்கினால் வெல்ல வந்த
ஆதிய மறியா தேனுக் குணர்வுதந் துய்யக் கொண்ட
கோதிலா வழுதே யின்றுன் குணப்பெருங் கடலை நாயேன்
யாதினை யறிந்தென் சொல்லிப் பாடுகே னெனமொ ழிந்தார்.

* அன்பனை யருளி னோக்கி யங்கண ரருளிச் செய்வார்
முன்பெனைப் பித்த னென்றே மொழிந்தனை யாத லாலே
யென்பெயர் பித்த னென்றே பாடுவா யென்றார் நின்ற
வன்பெருந் தொண்ட ராண்ட வள்ளலைப் பாட லுற்றார். ()

வேறு.

* கொத்தார்மலர்க் குழலாரொரு கூறாயடி யவர்பான்
மெய்த்தாயினு மினியானையவ் வியனாவலர் பெருமான்
பித்தாபிறை சூடியெனப் பெரிதாந்திருப் பதிக
மித்தாரணி முதலாமுல கெல்லாமுய வெறித்தார். (௭௨)

முறையால்வரு மதுரத்துடன் மொழியிந்தன முத்திநீர்
 குறையாநிலை மும்மைப்படி கூடுங்கிழைமையினு
 னிறைபாணியி லிசைகொள்புணர் நீடும்புகழ் வகையா
 லிறையான்மகி ழிசைபாடியுன னெல்லாநிக ரில்லான். (எரு)
 * சொல்லார்தமி ழிசைபாடியு தொண்டன் தனை யின்னும்
 பல்லாறுல கினினம்புகழ் பாடென்றுறு பரினி
 னல்லார்வெண்ணெய் நல்லூரருட் நிறைமேனிய நம்ப
 னெல்லாவுல குய்யப்புர மெய்தானருள் செய்தான். (எசு)

அயலோர்தவ முயல்வார்பிற ரன்றேமண மழியுஞ்
 செயலானிகழ் புத்தூர்வரு சிவவேதியன் மகளு
 முயர்நாவலர் தனிகாதனை யொழியாதுணர் வழியிற்.
 பெயராதுயர் சிவலோகமு மெளிதாம்வகை பெற்றான். ()

வேறு.

எவ்வகைய சொற்பொருளுஞ் சத்தி யிச னெனுஞ்சுருதி
 வாய்மைநிலை யினைத்தேற் றற்கோ, திவ்வியசீர் மாமறை
 வாக் கியத்து ணின்று திகழ்நலினே வெல்லாமுஞ் சிவனே
 யென்னு, மவ்வியல்பு தேற்றிநிசு ருத்தி ரத்தி னாயபல பல
 வகைச்சொல் லனைத்து மொன்றிச், செவ்வியசீ னாந்தெழு
 த்தின் பொருளே யாய சிவமேயாய்ச் சிறந்தொளிரூந் திற
 த்தி னுலோ. (எஅ)

உறவுபகை நொதுமன்முத்த லெர்ன்று மோரா தொருகரு
 ணைப் பெருவெள்ள மோவா தென்றும், பெறவுயிர்க் னொ

வைக்குந்ருள் பெற்றி யாலோ பேணுமடி யவர்யாது பிழை
செய் தாலுந், சிறிதுமவை திருவுளங்கொ ளாமை யாலோ
செப்பரிய பற்பல்பொருட் சிறப்பி னாலோ, வறிவர்தொழு
நம்பிகடாம் பித்தா வென்றே யழைத்தருளித் தென்றடியா
ரன்பு கூர்வார் (௭௯)

இவ்வகைபல் பொருடருமா மதுவென் தேதா னின்பகத்
தும் தமைதெளிக வென்றே யொம்மா, னவ்வுரைமேற் பேய
னுமா ருகநா ணைனென் ததுபெயராச் சாதனத்து மமைத்
துப் பாவுந், திவ்வியவம் முதல்கொண்டே பாடென் றுணஞ்
சேக்கிழார் பிரானுமது சிரமேற் கொண்டே, யெவ்வமகன்
றுயவுலகம் பித்தர் வார்த்தை பெனத்தாழு மப்பெயராங்
கிசைத்தா ரென்ப. (௮௦)

இவ்வாற்றிங் கொருமணத்தின் றொடர்பு நீக்கி வியலிசைச்
செந் தமிழுருட்பா வென்னும் வாப்மைச், செவ்வாதி மறை
வடித்த சாராம் சார நேவாரப் பணியனவ ரதர்செம் பூசை,
யெவ்வாற்றி னாகினுங்கொண் டருளு மீச னிருமணம்பின்
புரிமனங்கண் டிணிச்செய் விப்ப, தவ்வாற்றி னியதிகடந்
தூட்டா கண்ம மாவிகட்கப் பயனெனத்தேற்ற நுளையென்ப.

பல்லாறு நம்புகழநீ பாடென் றீசன் பணித்தருளுந் திருவி
நாயாக் கலியே பற்றி, நல்லார்மன் றிருவெண்ணெய் நல்
லூர் நின்று நடந்தருளித் தமதுதிரு நாவ லூர்வந், தல்லாரு
மணிகண்டத் தடிகள் பொற்சே வடிகள் பரா யாட்கொண்ட

வருமை பேணிச், சொல்லாருந் திருப்பதிகம் வெண்ணெய்
நல்லூர் தொடர்புறவாய் மலர்ந்தருளித் துதித்துவாழ்ந்தார்.

ஆங்கரிதி னீங்கிவழி யடியார் சூழ வருத்திமிகத் திருத்து
றையூ ரமலன் கோயில், பாங்குறவுட் புக்கிறைஞ்சிச் செக்
கர் வேணிப பரமநிறை தவநெறிதந் தருளு கென்னத், தே
ங்கமழ்பா சுரந்தொறுமீற் றமைத்தி யாண்டுஞ் சீவசுதந் தர
மின்மை தெளியப் படித், தாங்குபதே சந்திகழ்வி சாக நா
ள்வை சாகமதி தனிற்பெறுபு சார்ந்து வாழ்ந்தார். (அட)

அன்னாளின் பின்னா ரமனுட நாளங் கரிதகன்று திருவதி
கை வீரட் டானத், தெந்நாதன் றிருவுருக்கண் டிறைஞ்சு
மார்வ மீர்த்திடவுந் திருநாவுக் கிறையெம் வாழ்வு, கைந்நா
ண்மென் மலர்மணக்கு முழுவா ரத்தொண் கதித்தொண்டி
பதித்தொண்டி கவின வாய்த்த, வின்னாடு துதித்தலமா மிதி
த்த லம்மா வேற்புடைத்தோ நடுங்குமுள மென்றுட் கொ
ண்டார். (அச)

அத்தகைய திருவுளங்கொண் டருளு நம்பி யாளுரர் திருவ
திகை யணித்தா யோங்கு, சித்தவடத் திருமடத்திற் பரிசு
னங்க டிருத்தொண்டர் சூழாஞ்சூழ்ச் சென்று சேர்ந்து,
முத்தர்மனத் தமரதிகை முதல்வன் பாத முளரிதிரு வுளம
ருவ, மோனா னந்த, சுத்தவறி தூயிலமர்ந்தார் பாங்க ரே
ணைத் தொண்டருந்தந் தொண்டியற்றித் துயின்றா ராங்கே.

வேறு.

அதுகண்டு வீரட்டத் தமர்ந்தருளு மங்கணரு
முதுவடிவின் மீறையவராய் முன்னொருவ ரறியாமே
பொத்துமடத்தி னுட்புகுந்து பூந்தாரான் திருமுடிமேற்றார்
புதுமமலர்த் தான்னைவத்துப் பள்ளினொள்வார் போற்பயின்

அந்நிலையா ஞானுணர்ந் தரு நயோ யுன்னடியென்
சென்னியில்வைத் தனையென்னத் திசையறியா வகைசெய்த
தென்னுடைய மூப்புக்கா னென்றருள வதற்கிசைந்து
நன்முடியப் பால்வைத்தே தூயிலமர்ந்தான் நுமிழ்நாதன்.

அங்குமவன் திருமுடிமேன் மீண்டுமவர் தாணிட்டச்
செங்கயல்பாய் தடம்புடைசூழ் திருநாவ லூராளி
பிங்கெண்ணைப் பலகாலு மிதித்தநீ யாரென்னக்
ங்கைசுடை கரந்தபிரா னறிந்திலையோ வெனக்கரந்தான்

* செம்மாந்திங் கியானறியா தென்செய்தே நெனத்தெளிந்த
தம்மானை யறியாத சாதியா ஞானேயென்
தம்மானைத் திருவதிகை வீரட்டா னத்தமர்ந்த
கைம்மாவி னுரியாணைக் கழல்பணிந்து பாடினார். (அக)

பாடியருள் பெற்றனைய சித்தவடத் திருப்பதியின்
மாடொழுகு திருக்கெடில மாநதியின் றாரீரீம்
பீடுறவை கறைமூழ்கிப் பேணியவப் பதியமர்ந்த
சேடிதழி முடியாதி சிதம்பரநா யகம்பணிந்தார். (ஊ)

இத்தலநம் முடித்தலத்தி னென்றைதிரு வடித்தலங்கள்
வைத்தருளி மறுக்கவுநாம வழங்கியதென் றருமர்களை இச்
சித்தநெகிழ் தரவணைய சித்தவடந திருமடத்தி"

எந்நனைநா டொலுபிழைஞ்சி யருள்பாடி யார்த்திருந்தார்.

அறிவுபொறை யடக்கநிறை யருள்வாய்மை யகந்தாய்மை
நெறிவிரத நியமாதி நிறைஞ்ஞமுற ளுருங்கபைந்து
செறியருளாற் றைவநெறிச் சோந்துதிருந் தொண்டிமுழு
துறுமறபி னிலையன்பி னொருவாது புரிவாக்கும். (௬௨)

அரியனவாளு செயல்களின்மிக் கரியசெய லிரண்டருளாற்
புரியதிகா ரத்தலைமை பூண்டுபுரா ணதிகாரால்
விரிமறையால் வியந்தோதுப் விபுநேச ரிருவருக்கு
மெரியிடைநீன் றருத்தவம்ம யியற்றாமகா விருடிசுட்கும் ()

அகர்புறமுஞ் சிவார்ச்சனைசெ யருத்தவர்க்கு மாதார
முகம்பரவிச் கடந்துகழு முனைநெறிமே வினிதமருஞ்
சகரபரவு சிவயோக சாதகாக்கும் போதகாக்குஞ்
சுகம்பெறமுன் காணபரிய துணையடிததா மரைமலர்கள். ()

அரியாவ மதற்கெனவோ ரனுத்துணையும் புரியாமே
பரிசனமும் புடைதுயிலப்பள னிகொண்டாரொருவர்முடிச்
சிரம்வலிய மறுத்திடவு மறுத்திடவுந் திறம்பாமே
முருமலரா மெனிலவந்தம் வாய்மைவழுத துநரெவரே. ()

இருக்கவிடே தாங்கவர்க்கவ விணையடிததா மரைகடைப்பித
குருக்ககிழ் விததுளவிச் சித்தவடத் துத்தமச்சீர்ப

பெருக்கமுணாப் பதையெந்தப் பெரியவர்க்கு மரியதெனின்
சுருக்கடற் வெனுமிலியான் சொல்லாமை துரிசாமோ. ()

இத்தனிமர் சித்தவடத் தினிதமர்த்த வெமதடிகள்
சுத்தியனா னனந்தத் தனிமுதலே தாமாய
வத்தகுசீர்த் திருநம்பி யாகுர ராங்ககன்று
மத்தியிப்பலி தலம்பணிந்து வார்தில்லை வனம்புகுந்து. ()

பொற்பொதுவித் திற்பரன்செய் பூரிதமலைத் தொழினடங்
டம்புகு சொப்பதிக மதுபாடப் பொதுநாதன் [தண்
பொப்புநிறை நெற்பண்ணெழும் பொருவருநர் திருவாரு [தே.
ரிப்புக்குசென் தருண்மொழிவா னிசைசிரத்தின் மிசைபுனைந்
ஆளுநித் தியாகேச னருள்பாடி யவனருளாந்
சீருநம் பரவையார் திருமணம்பெத் தருண்மணக்கும்
பேருருந் திருத்தொண்டத் தொகைபாடிப் பிரான்பணியா
லேருந் மிராசாங்க இவவேட மேயிலங்க. (சுசு)

தம்பிரான் றேழரெனத் தருநாமத் திருநாம
மும்பிரா னருளுறப்பெத் றெருவாது திருவாருர்
தம்புரா தனதலமாத் தங்குபுமத் பெங்குறினு
மும்பரா ரும்பரவ வெர்ண்டமிழ்வாய்த் தொண்டமர்ந்தே.
கிகழ்காளித் குண்டையூர் நெற்பரவை யிற்புகுத்தித்
தகுமாட கம்மாக்கித் தலையணைரி னிலைசெங்க
றெகைநீடு நதியிடுபொன் றெல்கமுலா லபத்தெறித்துச்
சுகம்வாழ வொற்றி யூர்ச் சந்திலியார் மணஞ்சார்த்து. (சுக)

உலகமெலாந் தனக்காளா யுடையவத் தப்பொருளை
யிலகுறுதன் றாதாளா யேகுவித்தாம். றாடுபுகூஉ வ்
குலமதலை முதலைதரக் கொடுப்பித்திவ் வாதிப்பன்
னலனிறையற் பு,கச்செயல்க ணடைபெறுசெந் தமிழ்ப்பாடி.

ஆருட்பாவி னசையாலே யவனிபுகூ, தியநாநன்
விருப்பார நிறைவித்து விரிஞ்சனரி மா லாதி
சுருப்பாடு மலரலங்கற் சுரர்புணிந்தவ் வரனானை [ற்றை.
யொருப்பாடு புகன்றுடன்ரா ரொண்களித்திண் வெண்களி
எதிர்கிறுவித் திருக்கயிலைக் 'கெழுந்தருளு கெனவேண்ட
வதிர்கயமேல் கொண்டருளி யவ்வமரர் குழந்தாவா
முதிருணர்சே ரேசனையுண் முன்னகின் மெழுந்தருளிக்
கதிர்முடிவேந் துறமுன்னர்க் கயிலாயத் துட்புகுந்தார். ()
வந்தனையோ வென்றிறைவன் வாய்மலர்ந்து பன்னெடுநா
ளந்திலகன் மவனியுற்ற வாராமை வெளிக்காட்ட.

மந்திரமா முனிவரெலாம் வருதடையா தேனுமிலா
திர்தவிடத் திறையேபோ லெய்துமிவ னாரென்ன. (க௦௫)

நந்தமரா னுரனென நகைமலர முகமலர்ந்து
தந்தனிலாய் மைமுழுதுஞ் சாற்றுகையுட் போற்றியவைத்
துந்தபர சிவனெனவே யுடன்கொள்ள வாலால
சுந்தரராய் முன்போலத் தொழுதயர்ந்தார் வன்றொண்டர்.

சுந்தரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ஈசுரு.

பலகதைச்சுருக்கம்.

அக

பலகதைச்சுருக்கம்.

முன்னுனிற் சூதந்தமன்றன் அமனைபாற் காம முதிர்மோக
முதுக்குலையை முடமதி மானு, பின்னுவ தவிர்வதொரு
சிதி அமுண ராசுபெற்றியனாயுற்றுணர்வில்பேதையர்போன்
முசூந்த, நென்விழைந்த தொழிவிடை யோர் தொழில்பூண்டித்
விதிதேதற் திதிங்குமவ னாயுமனத் திரிந்துசலந் தான்போன்,
மன்னோசைன் தற்கெய்வந் கற்புடையாட் புணர்கா லவனா
னார்ந்தாங் குயிரிழந்தாங் கசம்பதைத்தீ தறையும். (க)

மாலெனும்பெர்ப் பொருளிதுவே யென்னமன் மான்மென்
மண்புத்தாய் பூண்பந்யென் னுயிர்ப்புறியோ டேற்றும்,
மெயிரியல் புரப்பதலாற் பரிசுதவரவ னுண்டோ விதித்தவ
ற்றைத் திதித்தருளு மெனையென் னுனைபோ, ஞாலமு
னாப் பண்புதன் னுதன் னுதி புது னானிலைந் கோணிலை
மொநயந்தனிக்குத் செங்கோன், மேனினியென் பலபுகன்
நின் டெனக்கிழைத்த திய வின வசந்தான் மனைபுந்து
மிக்குலைகென் னுடைத்தான். (உ.)

பின்னுரிப தன்னரிய மெருந்தகைய கற்பும் பேதுற்ற தேயெ
னுனோப் பெருந்தாபம் வெதுப்பப், அன்னரிய வன்னியிடை
த்கோய்த்தனைய அலந் தொலைத்தருளார் அசாபாஞ் சோதி
புய மாறு, வினவின்கோர் கண்டபினு மென்றொல்கே னக்
கொ விதந்திடும் பிருந்தகையட லெரிசாம்ப ரிடைவிந்ந்.

தன்னரிய பெருபால்கொண் டன்னவன்பேர் பலகா, துணர்
த்துணாத, நாங் கலறு, பல மீகை, டொண்கமல்சு திருமான். ()

தன்னுரிய தலைமகன்பேரா கந்தவிர, நாங் கவன்றான் தனைபு
ரியா வகைமணந்தா முழுக்கலை வேண்டி, டென்னிநிரம
புரிசெயலென் தலைந்துபல தலங்க கொங்குணுஞ்சென் தின்
னெலாழி பின்றியிடா நீடி, முன்னரிய அவபயனுந் பன்
னரிய பெருஞ்சீர் முறுநிலை, சித்தவட முதற்கரம புத்
காந், கண்ணிவ காமிநிருவடி, ததுணையே துணையா யதித
ஹஞ்சி வதி, ததனாந், வருந்தவங்கள் புரிந்தான். (ச)

கெளரிதிரு வடிநானுந் சந், துதபபு சித்த, கலைபுரி யரு
ந்தவமுட் கனிவு, ரெய் நீர்ப்பச், சிவையமல னுடனவன்
குப பிரசன்னை யாக், திருநந்தி தனைவிதி, த திருமலை
பழைத்தாந், கவன்மயவீத திருந்தாய்மை முழுதுமனித் தவ
ட்கே யருமணஞ்செய் வித, தனவத் திருவருளா லனைய, திவ்
யசரர் பிரசன்ன விலக்குமிமா புரமென் திருப்பெயர்பெந்
றுள தின்னுஞ் செபபுவது கேண்மின் (ரு)

வேறு.

மலயமுனி வில்வலனே வாழாவி வதம்புரிந்த மாட்சி யா
ண்டு, நிலைகுலையா தருந்தவங்க ணிகமுலகிற் திகழுறச்செய்
கிலைய தேனுங், கொலைசெய்ப்பட் டாபிரம குலவிர்துந்
பவராய கொளகை யுலக், குலநலனோர் வுறப்பிரம கத்தி
யரு ளாதிவகித்துக் கொண்டான் மன்னோ, (சு)

பிரமகத்தி யேற்றருள்சீர் பெறுமுனியாக் குறுமுனியப
பிரிவு ஓட்டிப், வரவுசிவ தலர்பலவும் பணிந்திரிய சிதத
வடப் பதியிண்டுமவி, விரவுசுகம் பரகாதன் வியன்மனியி
பிழுகநேர் மேல்பால் வைநார், வரதடநீர் படிந்தெழிலும்
வ்ருபிரம சர்ணாயவண் மடிந் தாலோ. (௭)

உவகைமனந் தூள்புற வன்மனந் நீர்பிணந்தோய்ந் தூரிய
வாய், சிவநியார் செபன்முடி துச் சிதப்பீர உரனடிகா
சென்று தாழ்ந்து, நவிறுதிகள் புதன்றுசில நாளிருந்தா ரரு
டினைத்து நயந்து சென்று, னவன்முழுதத திருத்தடமாக்
ககத்தியநீர்த தமமெனும்பே ரடுத்த தென்னும். (௮)

விண்ணிதைமுன் மெளதமனல் விரியோனி நிறைவடி வான
மெனின்து வெள்கி, பெண்ணிபுண் ணியதலங் கெய்தியு
ந்தீ ராதாக விடர்மிக் கேங்கி, புண்ணியமுற் பெருமபா
னும் புனிதமலர் சித்தவடம புருந்து மேல்பா, னண்ணிய
கத் தியதீர்த்தம் புருந்தாடி முன்னுடலி னாறி நின்ற. (௯)

பகநீராயம் பகமாகப் படரொளிகண் டிடரொழிந்து பர
மா னந்த, மிகவெழுபு சிதம்பரப்பேர் விமலேசன் திருவடி
கண் மேவித் தாழ்ந்து, திகழ்துதிகள் பலபுகன்று திருவரு
ள்பெற் றொருவரிய சேணிற் சென்றும், ககமகிழ்வுற் தற
நெறியி னரசளித்து லாழ்ந்தனைவ் வமரர் கோமான். (௧௦)

சந்திரன்முன் சுரகுவன் சாபமரு டருநோயைச் சகிக்க
லாற்றான், சிந்தைகவன் வெத்தலத்தூர் தீராதிச் சித்தவடங்

சென்று சூலை, நந்துபுனல் பருகுபுறைய் நசித்திடப்பெற்
 றுதிசிறம் பரநா தன்றான், வந்துதொழுதுமார்த்துளை வழு
 நதிவிடை பெற்றேதெசி வாழ்ந்தான் மன்னே (கக)

பாதிமோ ரெட்டி ஹயா வட திசைகா வலன் சூத வட முன்
 பென்றான், காதிசூதம் பரநாநன்றிட்டுத் துலவ் புருக்குமனந்
 1 வனாய்ப் பன்னை, மகமபுத சிந்தேததிச் செயற்கருமா
 கவாபுரிந்து சிந்தை யோன்றி, பரநாமேன்மேறபெருக வம
 மந்தனனங் கவமகருவா னாகில நாகன். (கர)

இயயமலை தருமமலை மீட்டமேவ விடைமேயறி பொதுமே தோ
 ன்ற, வமைவருமா னந்தவெள்ளை தமிழ்ந்திபெழுர் திரு
 கனி மருளி பாய, வெமைமலை யா யருளுகென வினையடிச்
 சீர்ப் பலமுறை மார்த்துத சிந்தி மான், முமையுலகுந் தரு
 மமன் முன்னியதென பன்னுகென முலையிடு மூற்றேத.

ஆனகவட திசையரதிங் தடி சிறிமேயு தருளுகென வந்தனை
 நல்கிக், கனகநவ கதிமுழுதுள கைப்பொருளா குகநீநங்
 காத்த மோ, வெனவமாகென் றினிநனிததாங் கெண்ணி
 யன யாவுமளித்தியாண்டிடு செலவு, கனையலாபுட் பகவிமா
 னங்கதைமுற் றிண்படைக ணயபப நலசி. (கச)

என்கென விடையுள்ளி யெழுந்தருளி மறைந்தருளி யினிங்
 கக் துற்றான், செகுடைவென விடையாதி சிதம்பரநா யகம்
 பணிந்து தீசி யாவுச, மீருலவ் தநியரக வீற்றிருந்தெ

சிராநடிக்கே வினோபே ரன்போ, மோகபெரு வியவாழ்ந்
தா னுத்தராம திரக்காவ னுறுரு பேரன். (கரு)

திருத்தகுரா சிபழனிதன் திருந்நைய னாம்வைவன் தேயன்
முன்ன, அருந்தியதன் குய்யுத்தாட் கடினையான் கொந்
மையற் வாகல்வான் சென்று, மருந்தாகடம் கொணர்தருமா
வலிபெறுவா னிச்சித்த வடந்தின் பேவிப், பருந்தெழுமன்
பாதிதநம் பரநாதன் டுருவடியிற் படரச் சென்றான். (கக)

சென்றுதிரு முனத்தாழ்ந்துதிருந்தாதி பலுகன்று சிந்தை
வேட்ட,தொன்றவருள் கெனவேண்டி பொண்டவமாங்கொ
ருசிதைபுக் குன்று வாணீ, நின்றியமை யாதெனவன் விரு
ம்ப்திய வாசிததை யேவ யாங்கு, டன் தனிமுந் தினிந்தின்
டோர் தடங்குடினை நோற்றினவச் சகுன வேந்தன். (கங)

அக்குடினை தெருடநதி யாங்கெடி லந்தியெனவு மருவியா
ங்கே, புக்கொழுது நறுஞ்சுவையப் புண்ணியநீர் தினமுற்
கிப் ப்ளித னாகி, தக்கதவம் பர்பலநாட் டான்புரிசுர லோ
ம்புரிய சைல நங்கை, பக்கமுற் வாதிசும் பரநாத நெதி
ருறவப் பதங்க ராசன். (கஅ)

எழுந்ததிரு வடிமலர்தாழ்ந் திதைஞ்சியருந் தாதிபாடி றின்
புற்றாடி, யழுந்துதுய ரொழிந்தினிய வருள்புரிய வருபெ
ரிய வரிவை போர்பாற், தழுந்துரிய வேழைபுரி தவமிது
வோ சுரர்முனிவர் துமக்குந் கிட்டாக், கொழுந்துமதி வே
ணியநின் குலருப தரிசனநோர் கூட்டிற் மெந்தாய். (கக)

சிரவருளின் பெருவெள்ளை செலுத்தவெழுந் தருளிய
விட சிவமென சொலகே, னாண்டு மீலை ஓபனசதுதிக்கு
மாதகுபுள னாசீனையங் கமல னோககி, வந்திக்கக பதியுன்,
தவானமுதஞ் சொன்றுசொடு வடுபே ராபடன், மருவிநீ
புரி தவதகாண் பகிபுபுனாவிவட டாபுசது வாய்ப்பாடாக.

இவ்விருவெண் னிராபுரி சிவமனுவு சரிதேகி யெண்ண
புறநிச, சநது நவென் பாட சடி மைக கமிந்தொழினினறைய
செயலைச சதுபரி வாழுகென், றுபுதபவெண் னீமளிததா வ
சுரியதிரு வைந்முபுபு முணா நலசி, யாநவெழுந் தரு
வினனாங் கசொயலாபு பபுபவாழ னவல நீப தின (உக)

பொதறுறுமர் நீமடுளியபபுள னிறைன முகததெனறும்
பொலியப பெறறான, மேறநிபவைந் தெழுததினமுனத திற
மசருடப பெயரினிது திகழப பெறற, தாழநிளிச சித்தவ
டத கமிததுபா சி தின்புறமீரா னபபிலாதோ, சாறநிதிவ
வனவினிளி, தலபெருமை புயதுணருந் தனமைததாமே.

சித்தவட நகாவாழி திருக்கோயி னித்தியமுற சிவபபுவாழி
பதநிளிவாழ சிவகாமி யாதிசிதமபர நாதரடிசுள வாழி
சுத்தபரம பாவாழி துவெண்ணீர்தியபலி ரொகுதிவாழி
மெய்த்தகுதானெறிவாழிமேவிந் துணவிருந் துவிளங்கிவாழி

பலகதைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக்கதிருவிருதம நடக்க.

உ

சிவமயம்,

ஆதிசிதம்பரேசர் பதிகம்.

திருமண ந்ருந செல்வமெலா மணக்கு மெட்டுத் திசைம
ணக்கும புதழ்புணக்குஞ் சிறப்பி னோங்குந், தருமணக்குங்
கொடிமணக்கு நீர்ம ணக்குந் தலமணக்கும் பலமலருந்
ததையும் வான்றோய் மருமணக்குந்தண்பொழில்கள் குழுஞ்
சித்த வடமணக்குஞ் சிவகாம வல்லி பாகந், துருமணகரு
மருளாதி சிதம்ப ரேச னொளிமணக்குந் திருவடி க னுனீலி
வாழ்வாம். (ச)

நாவரச நுழுவாரப் பணிமுன் செய்க நற்றலமென் றதிகை
புகா நம்பி தன்பான், மேவியவன் றிருப்பள்ளி கொளுங்காற்
பாதம் ஐழைந்திருநாற் சிறந் நட்ட விரித்து நீவிர், யாவ
ரென வறியாயோ வென்று ரென்றோ னிலங்குசிவ காமவ
ல்லி யிடத்தான் சித்த, மாவா மே வியவாதி சிதம்ப ரேசன்
மலரடிகள் பலமுறையும் வணங்க வாழ்வாம். (உ)

வாகீசப் பெருமானார் தமக்கு முன்னே வந்தருளுஞ் சைவ
குல மணிபொற தீப, மாகாத நெறிவிலக்கித திருவெண்
ணீற்றை யைந்தெழுத்து முபதேசித தவர்க்குநல்கு, மாகா
தன் னானகுரு திலக மென்ன வருதிலக வதிதினமும் வறி
த்தொண் டாற்றிப, போகாம லமர்கித்த வடத்தின் மேவு
புனிதசிதம் பரேசனடி போற்றி வாழ்வாம். (ஈ)

அருண்மலியு நாமரியா ருரார் முன்னு ளுடந்திதுருப் பள்ளி
 மொண்டாங் கமர்ந்த வாழ்ந, பெருண்மலியுந் திருச்சுச்சிதா
 வந் தன்னிற் சென்றடியார் கண்களிப்பத் தெரிசிக் தின்பப,
 பொருண்மலிய வமர்ந்த நுநுநு சிறப்பிற் றுகப் புதல்சு,ந
 வட ததாரூப புராணம் நெய்மா, னிருண்மலியு மிடம்முதி
 னெருமப றேச னிணையு நுகாமகாணிக் கெத்தி வாழ்வார்
 முதலொழிவி னிடைகொழிச்செய் முருந்த முன்னோன்
 முதுக்குறையு முறைந்ததிகுமீமாந னுகிப, புதுதமுதுங் கை
 நகுபெழிப் பிருந்தந் தன்னைப புணர்யபுறம் புணர்ந்திட
 ஷம பொன்றி டாமோ. கதலையகல் வித்துரிய திருவை யா
 வசே கடிமணஞ்செய் விந்நருளுங் கருணை ஸுரத்தி, சித்தவ
 டித் திருக்கோயின் மேவுமாதி சித்தம்பரநா யகன்மலர்த்தாள்
 சேர்ந்து வாழ்வாம். (டு)

மாமறையோர் நமக்குயர்வு நருதம் கன்னோர் வழிவந்த
 வில்வலன்வா தாவி யாவி, போமுறைசெய் தனைதோடம்
 டுந்நு கென்னுப டுட்டியது நனைநிகரும் புனித மேலோ,
 னாமலய முனிக்ககல்வித் தவன்பேர்த் திர்த்தம விந்தாச்செய்
 சித்தவடத நமல னுற்றார், தோமநல வருளாதி சிதம்ப ரே
 சன் னுணையடிக்கி முனைந்திறைஞ்சிக் துதித்து வாழ்வாம்.

அன்னையுடன் பிறந்தவட்காற் றடியால் நீக்கற் கமுதுகொ
 ணர் தரவானத் தடையு மாற்ற, நன்னையுற வந்திடப சிரு
 ங்கநாப்பட் டரிசித்தேத தியகருடன் றனக்கு முன்னுண்,
 மன்னியுவெண் ணீறளித்தாங் கமுது கொண்டு வருமவளி

தந் திருவ்வித்த வுட-ந்தின் மேவு, மின்னியசெஞ் சடையாதி
சிதம்பரேசுர் வினாமலர்த்தா மனாயிணைத்தான் விரும்பி
வாழ்வாம். (எ)

சுருள்காட்டி பாவனையு னையல் பூட்டி வசமாக்கு மடவார்
தம் வாஞ்சை வீட்டி, யருள்காட்டி யறங்காட்டிப் பொரு
ளுள்காட்டி யன்புடையார்க் கின்பமெலாமமையக் காட்டிப்,
பொருள்காட்டிம் போதகிலைத் தொடர்பு காட்டிப் புனிதா
தது விதபோகம் பொருந்தக் கூட்டித், தெருள்காட்டுஞ் சித்
தவடத் தமரு மாதி சிதம்பர யகன்மலர்த்தான் சேர்ந்து
வாழ்வாம். (அ)

திருவருளாம் நமக்கறிந்த சூலை நோயைச் செற்றிடமுன்
பிறந்தானைச் சேர்வே னென்னு, மருவியவா கீசருக்குத் தீக்
கை செய்து மருங்கழைத்து வருதிலக வதியார் வேண்ட,
வருளியுழ வாரமளித் ததிகை செல்வா னவர்க்களித்த சித்
தவடத் தமலன் வாணோர், பரவிவழி படுமாதி சிதம்பரே
சன் பதமலர்க ணிதமணுகிப் பணிந்து வாழ்வாம். (ஆ)

சந்திரன்வான் குருசாப நீசத்தன்மைதண்பவடைந்திறை
ஞ்சவரு டந்தன் னானைத், தந்தலைமேற் கொண்டருளித்
தனது நாமஞ் சந்திரசே கரனெனக்கொ டையயின் வாரி,
யிரந்திரன கௌதமசா பத்தை நீக்கி யிரிதருளுஞ் சித்தவ
டத் திறைவ னாளுநந்தனயன் பணியாதி சிதம்பரேச னடை
மலர்த்தான் முறைவழுத்தி நயந்து வாழ்வாம். (க)

முற்றிற்று.

சிவகாமியம்மை பதிகம்.

பூமகட்டு நாமகட்டும் பேந்தாமகட் குந்தனது பொருளின்
மூன்று, மாமலர்க்கட் பார்வைதருஉ வளர்செல்வம் பெரு
ங்கல்வி வரமெய்ஞ் ஞான, மாமிவ, மறை யுயிரெவைக்கு
மளித்தருளுஞ் சித்தவடததன்னை சோந்தார், தோமகற்றுந்
சிவகாம சுந்தரிசே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (க)

ஏடுடைய மலரவன்மாற் கினிதருளுஞ் சித்தவடத் திலகு
மன்னை, காடுடைய வரசிவர கசியமெலா நிறைந்தொளி
ருங் காதான் மாதா, பீடுடைய பிரமபுரப் பெருவாழ்வெங்
குலதெய்வப் பிள்ளை போற்றுந், தோடுடைய சிவகாம சுந்த
ரிசே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (உ)

அறம்வளரப் பொருள்வளர வவனியெலாஞ் சுகம்வளர
வமல ஞானத், திறம்வளர வத்துவிதச் சீர்வளர வருட்கா
ழிச் சேய்க்கந் நாளி, னிறம்வளருந் திருமுலைப்பா னோர்ந்த
ளித்தாள் சித்தவட நிலவ மேவுந், துறம்வளருஞ் சிவகாம
சுந்தரிசே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (ங)

ஆரணங்க ளொருநான்கா லருந்தலையா லயனரியா லளக்க
லாக்கா, காரணங்கற் பனைகடந்த கௌரிசிவை பகவதிமுக

கண்ணி யென்றுஞ், சீரணங்கு சித்தவடத் திருக்கோயில்
வீற்றிருக்குஞ் செல்வி வான்மைச், சூரணங்கொள் சிவகாம
சுந்தரிசே வடிகணிநந் துதித்து வாழ்வாம். (ச)

சீதனவெண் மதிசிகருந் திருமுடிமுங் கருணைபொழி திருக்
கண் ணோக்கு, மாதர்மடப் பிடி சடைபூம் வரதமுத னாற்கர
மும் வயங்கு மப்பு, சாதபலித் திருப்பதமுந் தான்காட்டிச்
சித்தவடத் தலுதின நேவுஞ், சோதிதிமழ் சிவகாம சுந்தரி
சே வடிகணிநந் துதித்து வாழ்வாம். (ரு)

சகமுழுதும் நருமாநா சுந்தரிந் தாளியிமா சலைமா தேவி,
சூக்ஷ்மையிப முகனையிரு சூபரொனப் பெற்றருளுங் குமரி
நீலி, பகவதியம் பிவைகொளி பரமசிவை சித்தவடம் பணி
ந்தார் யார்க்குஞ், சகமுதவு சிவகாம சுந்தரிசே வடிகணிநந்
துதித்து வாழ்வாம். (சு)

மன்னுயிர்க்கு மும்மலவா தனைநீக்க மலபாகம் வருவித்தற்
கே, யன்னவற்றி னுடனாகு திரோதையாய்ப் போகமுழு
தருத்தி நீக்கிச், செந்நிலைக்குய்த் நருள்கருணி சித்தவடத்
தமர்ந்தடியிற் சேர்ந்தார் யார்க்குந், தன்னருட்செய் சிவ
காம சுந்தரிசே வடிகணிநந் துதித்து வாழ்வாம். (ஏ)

சித்தவடத் திருக்கோயிற் சித்தவடத் திருக்கோயிற் சிவை
பொற் பாத, பத்திரெறி முத்திநிலைப் பாங்குறுமென் றறிவு
ரெலாம் பரவ நின்ற, ளததகைய வருளினெமை யலழி

துமல மகத்திரிமன் டற்ற வாய்மைச், சுத்தமருள், சிவகாம
சுந்தரிசே வடிசணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (அ)

மதிதலைய மலர்க்கொம்பேமறைப்பொருளே சித்தவடமருவு
மன்னே, நதிதலைய கற்பகத்தி னறுங்கொடியே யருடிபெண்டி
ராளுந் தாளிந், பதிதலைய மாமுஞ்ஞந்தன் பங்காபன தியவம
ரர் பணிந்தி றைஞ்சித், துதிதலையார் சிவகாம சுந்தரிசே வடி
சணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (க)

பரவிவழி பாடுபுரி பண்புடைமெய் யன்பினரிப் பாரின் மே
ன்மேம், பெருகுபொரு ணன்மனை வி டிறங்குமகப் தேவமு
கற் பெற்று வாழ்ந்தே, யரியபர மேக்கமுஞ்சார்ந் ததுவா
கச் சித்தவடத் தாரு மன்னை, சுருதிபுகல சிவகாம சுந்தரி
சே வடிசணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (க௦)

முற்றிற்று

திருத்தொண்டர் பதிகம்.

கவுணியார்தந் தவநிலையே காழியாந் மேழியையே கனிந்தா
ருள்ளத், தவிர்தமணிந் திவன்வினக்கை யாரமுதே பீரரு
ளே யரிய மோக்க, சிவமயமே யெவருமுதந் திருமணத்
தெய் பெருாணத்திற் செய்த வாழ்வே, கவனுறொன் பவ
மொழிந் தன் கழல்புகுதும் வாழ்வொழுகக் கந்து வாயே.

மாதீனியார் புகழ்நூர் மதிமீன் முரீராகினிரான் மலியநோ
ற்ற, மாத்வமே யுருவாகமாசிலந்தார் மேனிலந்தார் வழிபெற்
றேழ, வாநரமுத் தரன்பணிகொண் டவனியின்க ணவதரி
த்த வமல வாழ்வை, மேதருவாசீசமனிவிளக்கதனைத் துள
க்கமுற மேவி வாழ்வாம். (உ)

சைவமலாற் சமனாதி சமயமெலாந் தருமிடர்யார் சார்ந்தா
ரேனு, முய்வரிதென் றுணர்ந்தவரு ஞாந்தவம னூற்றவண்
வந் துறுவெஞ் சூலை, கைவுறவா வணிமுல நாளருன்பெற்
றதிகைநகர் நயந்து பாடித், தெய்விகமாண் சித்தவடத் தம
ர்நாவுக் கரசடிகள் சென்னி சேர்ப்பாம். (ங)

வாணத்தார்க் கும்மருஞ்சின் மயம்பிழம்பே யருணினைவா
சீச வாழ்வே, ஞானத்தாந் ஞெழுலர்சிலர் ஞானியர்யான்

ஞானத்தாற் றொழுது லேவென், றுனத்தாற் றுதித்தனைப் ப
ய்க் காமமுந் துண் டாங்கெமக்கே யருள லோரந்த, மீன்த
தார் துன்னெதிக் கீ யெய்மனஞ் சென் றுடேவுழை யென்
செய் கேளே. (சு)

திருக்கயிலை திருக்கயிலை நிரஞஞ்செல லரியதெனத் தேற்
ற்ற கன்டே, வருக்கபெயி புறுபயிழ்து முந்தியுஞ்சென்
றணையல் லா லுறிக் யெண்ணி, விருககுமிடத் ததுவருகிற
கிதுவையாற் றடைங்கிந், திறுமடிக் கனமீ, பெருக்கருகோ
வாகிசப பெருந்தகை மீயவெம்பவ ட்காய்பெறுபபாய் (சு)

அருட்கடலே குண பருண்டியடி யடைந்தா மீயவகற்றியா
லுந் தேவே, விருட்ககிவுண் டசனென்ன விற்புருவா யமா
ந், தருள வா கிச வாழுவே, செருட்கலைஞ றண்ணவுண்ணத் தெ
விடாந் தென் னமுதே யுயிலேனே, வெருட்கொடியா மய
லகற்றி மெய்ப்பொத் தெறிப்புந் வித்ததாள் வாழீய் (சு)

சித்தினாயிற் சித்தினாநான் மணமொழிய வெண்ணெய்நல்
லாசென்று பாடி, மெய்து, திருத்தனைபூரி லுபதேசத் தவ
நெறிபின் விசாகத் தேற்றுவ், கத்தினமே யிரவிறுகா லரனி
ருகான் முடிசூட்ட வமாந்தாங் கின்றஞ், சித்தவடந் தனிற்
பளளி கொண்டருளவனொண்டாபதஞ்சிந்தைசேர்ப்பாம்.

திருவாத நகர்மணியைச் சேவேறி மாவேறித் திகழும் வா
ய்மை, புருவாதல் புரிமணியை யொளிமணியை யளிமணி
யை யுணர் லுளஞ், மொருவாத குலமணியை யுண்மை

திருத்தொண்டர் பதிகம்.

சுரு

நெறி கடைப்பிடியா துலக்த புத்தர், பெருவாதந் தெறும
ணிடைப் பிரசமலர்த் தான் வணங்கிப் பேணி வாழ்வாம். ()

வேதசிவா கமய்ப்புநனும் விமலபா சிவனைசொல் வேந்தரெ
ன்னு, மோதிலைக் குறத்திருநா வுக்கரசென் மகாமதுவே
யொழியா தோதி, யெதிகுன்ற சிவமபமா யிறையருளாந்
சிதர்வடத் தெய்தி யின்பப், பூதியரு ளப்பூதி பொற்பதமே
யற்பொருளாம் போற்றி வாழ்வாம். (கா)

யான்பரவு தம்மிளவல் ளாகீரம் பெருந்தகையார்மதிஞொள்
மேணி, யான்பரவு கொடிமேலாங்க வகிலமுமிந் கிரதமென
வருட்டென் வேந்த, மீதன்பரவச் செயற்கேவு கருத்தாரந்
தலகவதி யார்தன் செய்ய, யான்பரவு மலர்த்தாரனே தை
தொழுவார் சைவகெதிக் கதிப்பை முகி. (கஃ)

உலகமென மீமேற வேங்குசைவ நாமிேற வுண்மை ஞா
னத், திலகவதி யிளவலெனத் திருநாவுக் கரசமெனத் திகழ்
வா கீசர், குலமகவாய் வரப்பெரிது குறித்திழைக்கெறித்
தவத்தின் குணமேவாய்த், புலனிகழ்மெய்ப்பெருஞ்செல்
வர் புகழனார் மாதினியார்ப் போற்றி வாழ்வாம். (கங)

முற்றிற்று.

MAHAMAHOPADHYAYA
SRI. SWAMINATHA IYER LIB

